Samael Aun Weor
ȘTIINȚA MUZICII
Mesaj de Crăciun 1965-1966
Puterea Spirituală a Sunetului

◻ Capitolul I ◻
MUZICA ◻

„La început era Verbul și Verbul era Dumnezeu”. „Acesta era întru început cu Dumnezeu”. „Toate lucrurile au fost făcute prin El; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. În El era viața, și viața era lumina oamenilor”. „Lumina a luminat întunericul, dar întunericul nu a cuprins-o”.

Există în tot cosmosul o scară sonoră cu șapte tonuri. În întreg Universul rezonează cele șapte tonuri ale marii scale cu ritmurile minunate ale focului.

Mahavan și Chotaban sunt ritmuri ale focului ce susțin Universul ferm în mersul său.

Cei șapte Cosmocratori ai Aurorei Creației celebrează ritualurile focului cântând în temple.

Fără Verbul creator, fără magia cuvântului, fără muzică, universul nu ar exista, „La început a fost Cuvântul”.

Vechi tradiții arhaice afirmă despre cunoașterea sacrului Heptaparaparshinokh (Legea lui Șapte), că a fost reînviată multe secole după catastrofa Atlantidei, de către doi sfinți frați inițiați numiți Choon-KilTez și Choon-Tro-Pel, care în prezent se află pe Planeta Purgatoriu aproape gata pentru a intra în Absolut.

În limbaj oriental se spune că Planeta Purgatoriu este regiunea Atala, prima emanație a Absolutului.

Acești doi sfinți menționați au fost frați gemeni, bunicul celor doi inițiați a fost regele Konuzión care a guvernat cu înțelepciune antică țară asiatică numită Maralpleicie în acea epocă.

Bunicul rege Konuzión descinde dintr-un înțelept inițiat Atlant, distins membru al Societății Akhaldana. Numita societate de înțelepți a existat în scufundata Atlantidă înainte de a doua catastrofă transapalniană.

Cei doi înțelepți frați sfinți au trăit primii ani de viață în anticul oraș Gob, în țara numită Maralpleicie, dar apoi s-au

refugiat în ținutul care mai târziu s-a numit China.

Cei doi frați inițiați s-au văzut obligați să emigreze, plecând din orașul lor natal, atunci când nisipurile au început să-l îngroape. Gob a fost acoperit de nisipuri și acum acel tărâm este deșertul Gobi.

La început cei doi frați s-au specializat doar în medicină, dar mai târziu au devenit mari învățați și au trăit în locul numit mai târziu China. Acești frați inițiați au avut înalta onoare de a fi primii investigatori ai Opiumului. Ei au descoperit că Opiumul constă în șapte cristalizări independente subiective cu proprietăți bine definite. Lucrările ulterioare au venit să demonstreze că fiecare din aceste șapte cristalizări independente constau, la rândul lor, în alte șapte proprietăți sau cristalizări subiective independente și acestea la rândul lor în alte șapte și astfel la infinit.

S-a putut constata că există o intimă afinitate între muzică și culoare, de exemplu, o rază colorată corespunzător, îndreptată către oricare element al opiumului îl transformă într-un alt element activ. Același rezultat a fost obținut în cazul în care în loc de raze colorate erau proiectate vibrațiile sonore corespunzătoare ale coardelor unui instrument muzical cunoscut în acea epocă cu numele de dzendvokh. A fost verificat științific că, dacă facem să treacă orice rază colorată prin orice element activ al opiumului, această rază capătă altă culoare, și anume culoarea ale cărei vibrații îi corespund vibrațiile elementului activ.

Dacă se trece orice rază colorată prin vibrațiile undei sonore ale coardelor dzendvokh-ului, raza ia o altă culoare, ce corespunde vibrațiilor făcute de acea coardă. Dzendvokh-ul era un instrument muzical formidabil, cu care s-a obținut verificarea puterii notelor muzicale asupra opiumului și în general asupra întregii creații.

Dacă o rază colorată definită și vibrații sonore definite cu o exactitate completă, se dirijează asupra oricărui element activ al opiumului ales între cele care au un număr mai mic de vibrații decât totalitatea vibrațiilor razei colorate și ale sunetului menționat anterior, elementul activ al opiumului se transformă într-un alt element activ al acestuia.

Devine interesant de știut că celor șapte cristalizări subiective ale opiumului le corespund alte șapte și acestora alte

șapte, și așa mai departe. De asemenea, este interesant de știut că scara muzicală septenară corespunde cu cele șapte cristalizări subiective ale opiumului. Multe experimente au venit de asemenea să probeze că fiecărei dintre cele șapte clasificări subiective ale opiumului îi corespund cele șapte scări subiective ale subconștientului uman.

Dacă muzica poate acționa asupra cristalizărilor septenare ale opiumului, este logic să gândim că la fel poate acționa asupra clasificărilor septenare corespondente ale omului.

Opiumul este minunat, poate capta toate vibrațiile puternice ale Protocosmosului Inefabil, din păcate, oamenii au folosit opiumul în forma dăunătoare și în detrimentul organismului. Mulți sunt cei care au folosit opium pentru a fortifica proprietățile tenebroase ale abominabilului organ Kundartiguador.

Multe secole după sacrul rascooarno (moarte) al sfinților frați, a existat un rege foarte înțelept care, pe baza acelorași teorii ale inițiaților menționați, a construit un instrument muzical numit lav-merz-nokh, cu care a putut verifica multe minuni referitoare la muzică. Lucrul minunat al acestui instrument muzical este faptul că aparatul avea patruzeci și nouă de coarde, de șapte ori șapte, corespunzătoare celor de șapte ori câte șapte manifestări ale energiei universale. Acest aparat era formidabil; avea șapte octave muzicale ce erau relaționate cu cele de șapte ori șapte forme de energie cosmică. Acesta este modul în care rasa umană a acelei epoci a cunoscut în carne și oase „Sacrul Hanziano”, sunetul Nirioonossiano al lumii.

Toate substanțele cosmice care apar din șapte surse independente sunt saturate de totalitatea vibrațiilor sonore pe care menționatul aparat muzical le putea face să răsune în spațiu. Să nu uităm niciodată că universul nostru este compus din șapte dimensiuni și că fiecare dintre acestea are șapte sub-planuri sau regiuni.

Instrumentul muzical construit de regele Too-Toz, făcea să vibreze intens cele șapte dimensiuni și cele patruzeci și nouă de regiuni mergetice.

Acum avem o muzică revoluționară formidabilă și minunată bazată pe cel de-al 13-lea sunet, dar avem urgentă nevoie de instrumente muzicale precum cel al regelui Too-Toz.

Avem nevoie să revitalizăm vibrațiile sunetului

Nirioonossiano al lumii noastre pentru a însufleți sursele cosmice de substanțe universale și pentru a începe cu succes o nouă eră.

Lumea a fost creată cu muzică, cu verbul și noi trebuie să o susținem și să o revitalizăm cu muzică, cu verbul.

Legea sacră a Heptaparaparshinokh servește ca bază a întregii scări muzicale cu șapte trepte.

Este urgent ca toți frații gnostici să înțeleagă în acest Crăciun al anului 1965, necesitatea de a studia muzica. Este urgent ca toți frații gnostici să cânte mereu cele cinci vocale I, E, O, U, A. Este necesar a înţelege valoarea cuvântului și a nu-l profana cu gânduri nedemne. Este rău să vorbești când ar trebui să taci, precum și să taci când ar trebui să vorbești. Există momente când a vorbi este un delict, există momente când a tăcea este, de asemenea, alt delict. Există tăceri delictuoase, există cuvinte infame.

Zeii au creat cu puterea verbului, pentru că la început a fost Verbul, și Verbul era cu Dumnezeu și Verbul era Dumnezeu.

Există un limbaj universal de viață, care este vorbit doar de îngeri, arhangheli, serafimi, etc. Când focul sacru înflorește pe buzele noastre fecunde făcut Verb, cuvântul devine carne în noi. Toate mantrele cunoscute de ocultiști sunt doar silabe, litere, cuvinte izolate, ale limbajului de Lumină.

„Celui care știe, cuvântul îi dă putere, nimeni nu l-a rostit, nimeni nu-l va rosti, ci doar acela care l-a întrupat”.

▫ CAPITOLUL II ▫
DERVIȘUL BUKHARIAN HADJI-ASVATZ-TROOV ▫

Odată, în timp ce călătorea în acea parte a continentului Asiatic numită „Bukhara”, un mare înțelept venit din locuri necunoscute a reușit să stabilească relații cordiale cu un derviș dansator al cărui nume era Hadji-Zephi-Bogga-Eddin.

El era un om foarte entuziasmat de ezoterismul sacru și, de fiecare dată când întâlnea pe cineva în drumul său, îi vorbea despre aceste studii. Când l-a întâlnit pe înțeleptul nostru, bucuria i-a fost mare și a zâmbit fericit iar subiectul pe care l-a abordat atunci a fost despre antica știință chineză numită „ShatChai-Mernis”.

Ceea ce astăzi se știe despre această știință misterioasă descoperită de cei doi gemeni chinezi inițiați despre care am vorbit în primul capitol al acestui mesaj, sunt doar fragmente ale

unui formidabil întreg.

În acele vremuri când încă trăiau în China acești doi gemeni inițiați, această știința era numită: „TOTALITATEA INFORMAȚIILOR DESPRE LEGEA CELOR 9 ASPECTE”.

Anumite fragmente ale acestei auguste științe au rămas intacte și s-au transmis din generație în generație prin intermediul multor frați inițiați ai mărilor mistere.

Înțeleptul din istoria noastră s-a simțit bucuros să vorbească cu dervișul despre această știință antică chinezească, despre care atotștiutorii moderni de tip occidental nu știu nimic. Înțeleptul nostru a fost entuziasmat când dervișul i-a propus să-l întâlnească pe un prieten de-al său, un alt derviș care, se pare, a stat în „Bukhara Superioară”, departe de toată lumea și s-a dedicat anumitor experimente misterioase legate chiar de această știință.

Dervișul l-a invitat pe înțeleptul nostru să facă o plimbare prin acei munţi din Bukhara Superioară cu frumoasa propunere de a-l vizita pe pustnic. Au călătorit trei zile printre munți abrupți și drumurile singuratice i-au condus pe cei doi bărbați din această poveste într-un mic defileu între munții din Bukhara Superioară.

În acest munte, conform acestei povestiri ce a ajuns până la noi, dervișul i-a cerut înțeleptului să-l ajute să dea la o parte o lespede mică de piatră și când el a făcut acest lucru, celor doi le-a apărut înainte o mică deschidere din marginile căreia porneau două bare de fier.

Povestea spune că dervișul a unit cele două bare și a început să asculte foarte atent iar după câteva momente, a apărut din barele amintite un sunet straniu și, spre surprinderea înțeleptului din această povestire, dervișul pronunţă atunci către deschizătură câteva cuvinte într-un limbaj ce îi era complet necunoscut. Când dervișul a terminat de vorbit, cei doi bărbați din această poveste au pus lespedea de piatră la loc și și-au continuat drumul. Au mai avut încă mult de mers printre munți și văi adânci până să ajungă la un anumit loc unde s-au oprit în fața unei stânci mari.

Dervișul, într-o stare de mare tensiune, părea să aștepte ceva foarte special. Deodată, o stâncă enormă s-a deschis și a format o intrare misterioasă care ducea la un fel de peșteră. Cei doi bărbați au intrat în peșteră și au înaintat spre adâncurile

misterioase, putând observa că drumul era iluminat pe rând cu gaz și energie electrică. După ce au parcurs o distanță considerabilă în peșteră, s-au întâlnit cu un bătrân cu o vârstă indescifrabilă și cu un corp extrem de înalt și subțire care i-a primit cu saluturile obișnuite și ia condus în continuare în interiorul peșterii.

Acesta era prietenul dervișului iar numele lui era Hadji-Asvatz-Troov. Bătrânul pustnic i-a condus pe cei doi bărbați într-o parte foarte confortabilă a peșterii și unde cu toții s-au așezat pe o saltea care acoperea podeaua și au mâncat ceea ce se numește în Asia, „Bokharia rece”, Shila-Plav, servit în oale de lut, pe care bătrânul le-a adus. Cei doi bărbați au discutat cu bătrânul pustnic în timpul cinei, tema a fost, desigur, pasionanta știință chineză numită Shat-Chai-Mernis.

Ştiinţa acestui bătrân este știința vibrațiilor. Tot ceea ce este, tot ceea ce a fost, tot ceea ce va fi este supus științei vibrațiilor. Pustnicul și-a dedicat viața studierii vibrațiilor, Shat-Chai-Mernis. Pustnicul a studiat profund teoria asiriană a marelui Mal-Manash și teoria arabă a faimosului învățat SelnehheAvaz și a grecului Pitagora și, în general, toate teoriile chineze.

Acest om a construit într-o formă modificată monocordul lui Pitagora, faimosul aparat muzical cu care Pitagora și-a realizat experimentele. Acest aparat era foarte complex și plin de vibrometre care îi serveau pentru a măsura vibrațiile coardelor. Bătrânul pustnic era un adevărat înțelept și a construit mai multe aparate pentru a măsura cu precizie vibrațiile. Bătrânul a spus că în antica civilizație Tikliamish existau multe aparate speciale pentru a măsura vibrațiile.

Pustnicul a făcut apoi mai multe demonstrații cu vibrațiile muzicale, a suflat aer cu nişte foale mici prin tuburile unui instrument muzical de suflat, care a început o melodie monotonă cu cinci tonuri, vibrometrele indicând cu exactitudine numărul de vibrații. Lângă instrumentul muzical era aşezat un vas cu flori; atunci când pusnicul a încetat muzica sa monotonă, florile din vas erau intacte.

Apoi bătrânul pustnic s-a mutat de la vechiul monocord la pianul cu coadă, echipat de asemenea cu vibrometru pentru a măsura vibrațiile și a început să apese anumite clape ale pianului pentru a produce aceeași melodie monotonă. Atunci când bătrânul în vârstă s-a oprit din cântat, florile, care fuseseră

pline de vigoare și frumusețe, erau veștejite. În acest fel, bătrânul a demonstrat puterea vibratorie a undelor muzicale asupra materiei.

Sihastrul a împărțit vibrațiile în două clase: vibrații creative și vibrații impulsionante. Bătrânul a spus că din intestine de capră ar putea fi fabricate coarde speciale pentru a produce vibrații creatoare și cu instrumente de suflat, cum ar fi trompete, fluiere, etc., se obțin vibrații impulsionante.

După ce a dat câteva alte explicații, conform povestirii, pustnicul a adus un plic, hârtie și creion pentru un alt experiment. El a scris ceva pe hârtie și apoi a pus-o în plic, pe care apoi l-a atârnat de un cârlig, în fața celor doi vizitatori; se așeză la pian și cântă din nou o melodie monotonă, dar acum, se repetau în mod constant, în pereche, două sunete din octava cea mai gravă a pianului.

După câteva momente dervișul oaspete nu a mai putut sta nemișcat și se răsucea agitând piciorul stâng în care simțea o durere teribilă. După o vreme, pustnicul s-a oprit din a mai cânta melodia monotonă și îndreptându-se către înțeleptul oaspete a spus: „Prieten al prietenului meu, sunteți atât de bun să vă ridicați, să trageți de cârlig și să citiți ceea ce este scris înăuntru”. Înțeleptul a făcut cele indicate și atunci când a citit hârtia pusă în plic, aceasta spunea: „Datorită vibrațiilor pianului, fiecăruia dintre voi i se va forma pe piciorul stâng, un furuncul, un inch mai jos de genunchi și jumătate de inch la jumătatea stângă a piciorului”.

Bătrânul ceru celor doi bărbați să-și dezgolească fiecare piciorul stâng, care au fost surprinși să descopere pe piciorul stâng al oaspetelui derviș furunculul anunțat; lipsea însă pe piciorul stâng al vizitatorului înțelept. Acesta din urmă avea o vibrație diferită, deoarece era un Maestru venit de pe o altă planetă, și este clar că vibrația de acest gen avea o frecvență diferită de cea din corpul înțeleptului.

Când pusnicul s-a convins că furunculul lipsea de pe piciorul stâng al înțeleptului, imediat a sărit de la locul său spunând: „Nu poate fi”. Și privea cu uimire cu o privire lunatică; a fost, prin urmare, necesar ca înțeleptul de pe altă planetă să-l facă să înțeleagă că nimic nu a fost greșit și că mai târziu, când vor fi singuri, îi va spune secretul său.

Multor cititori li se va părea imposibil ca locuitori ai altor

planete să se plimbe pe pământul nostru și probabil acum râd în mod sceptic, dar așa este. În toate timpurile, pământul nostru a fost vizitat de locuitori ai altor planete.

Vechi tradiții ne spun că Maestrul Sanat Kummara, fondator al Marelui Colegiu de Inițiați ai Mării Loji Albe, a venit de pe Venus cu corpul său fizic.

Înțeleptul din istoria noastră, era un Maestru venit de pe altă planetă, dar ținea secretul.

În alte timpuri, existau instrumente muzicale minunate cu care se făceau experimente formidabile. Știind cum se manevrează undele vibratorii ale sunetului, se poate acționa asupra oricărei substanțe, asupra tuturor formelor de viață. Ioan spune: „La început era Verbul, și Verbul era cu Dumnezeu și Verbul era Dumnezeu”.

Într-adevăr, fără sunet, fără verb, fără cuvânt, sistemul solar în care trăim, ne mișcăm și avem Ființa noastră, nu ar exista. În zorii vieții, Cosmocratorii au lucrat în templele lor cu Magia Sexuală a Verbului.

Cele două forțe fundamentale nu pot crea prin ele însele, este nevoie de o a treia forță, în acord cu Magia Sexuală a Verbului. Orice Maestru puternic în meditație poate studia Cosmogeneza în registrele Akashice și să verifice pentru sine munca liturgică a Cosmocratorilor în zorii vieții. Oricărui iluminat i se prezintă în registrele Akashice templele Cosmocratorilor și munca lor cu vibrațiile.

În fiecare templu se găsesc așezați pe tronurile lor în orientul interior, un sacerdot și o sacerdotesă. În fiecare templu există un nivel parter unde sunt toate scaunele și coloanele templului. Elohim menționați de scrierile sacre, ocupă acest etaj.

Aceasta este Masoneria primordială, acestea sunt atelierele Cosmocratorilor. Cântă sacerdotul și cântă sacerdotesa și cântă toți Elohim ai templului și vocile lor răsună în Haos.

Astfel au fost realizate ritualurile focului în zorii vieții, și cele trei forțe numite masculină, feminină și neutră au vibrat științific producând multiple fenomene în Materia Primordială. Astfel se fecundează Marea Mamă, materia primă a Marii Opere și germinează semințe ale întregii creații. Astfel universul Pleromei este născut din Pleroma, astfel întregul sistemul solar este născut.

Magia sexuală a Verbului a creat acest univers în care trăim, ne mişcăm şi avem Fiinţa noastră. Sistemul nostru Solar la început a fost subtil, apoi a devenit din ce în ce mai dens până a ajuns la actuala consistenţă fizică. Acest Univers este, astfel, un produs al vibraţiilor verbului, al muzicii.

◻ *CAPITOLUL III* ◻

LEGEA LUI TREI ◻

Dragii noştri. Este necesar ca la acest Crăciun al anului 1965 să cunoaştem profund Legea lui Trei. Este urgent să ştim care este poziţia pe care o ocupăm în această minunată rază a Creaţiei.

Fiul a venit pe lume pentru a ne salva şi este necesar să ştim ceea ce este Tatăl, ceea ce este Fiul şi ceea ce este Duhul Sfânt. Toate sacrele Trimurti ale tuturor religiilor corespund celor trei forţe primare ale Universului. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt constituie o trinitate în interiorul Unităţii Vieţii.

Isis, Osiris, Horus; Brahma, Vishnu şi Shiva, etc., sunt Trimurtile sacre ce reprezintă întotdeauna aceleaşi trei forţe primare. Toate fenomenele cosmice, toată creaţia, se bazează pe cele trei forţe primare.

Oamenii de ştiinţă contemporani recunosc acţiunea şi reacţiunea, forţa pozitivă şi forţa negativă, celulele pozitive şi negative, şi anume, celulele masculine şi feminine, etc., dar ignoră faptul că, fără o a treia forţă neutră sunt imposibile toate fenomenele, întreaga creaţie. Este pe de-a întregul adevărat că una sau două forţe nu pot produce nici un fenomen, dar oamenii de ştiinţă cred că forţele pozitiv-negativ pot produce toate fenomenele.

Dacă ne-am studia profund astfel, am putea descoperi cele trei forţe în acţiune. Electricitatea nu este doar pozitivă sau negativă, există energie electrică în forma sa neutră.

Una sau două forţe nu pot produce niciodată nici un fenomen şi de fiecare dată când observăm o stagnare în dezvoltarea unui lucru, putem spune cu certitudine că acolo lipseşte a treia forţă.

Cele trei forţe primare se separă şi se unesc din nou, se divid şi se multiplică cosmic. În Absolutul Nemanifestat, cele trei forţe primare constituie o unitate indivizibilă şi auto-conştientă în formă integrală.

În timpul manifestării cosmice cele trei forţe primare se

separă și se unesc, iar în punctele în care concură, se creează fenomene, lumi, universuri, etc. Aceste trei forțe, în Raza Creației, par a fi trei voințe, trei conștiințe, trei unități. Fiecare dintre aceste trei forțe conține în sine însăși toate posibilitățile celor trei, cu toate acestea, la punctul de convergență, fiecare dintre ele manifestă doar un principiu, pozitivul, negativul și neutrul. Este interesant să poți vedea cele trei forțe în acțiune, ele se separă, se îndepărtează și apoi se reîntâlnesc pentru a forma noi trinități diferite care dau naștere unor noi lumi, noi creații cosmice.

În Absolut, cele trei forțe sunt Logosul Unic, diversitatea în unitatea totală, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, constituind un Tot Omni-conștient și Atot-milostiv.

Maestrul G., vorbind discipolilor săi despre Legea lui Trei a spus:

„Să ne imaginăm Absolutul ca un cerc în care există un număr de alte cercuri, ca fiind lumi de ordin secund; să luăm unul dintre aceste cercuri; să numerotăm Absolutul cu numărul unu deoarece cele trei forțe constituie un întreg în El; să numerotăm cercurile mici cu numărul trei pentru că într-o lume de ordin secund, cele trei forțe sunt divizate. Cele trei forțe se divid în lumile de ordin secund creând (fabricând) lumi noi, lumi de ordin trei, unindu-se în fiecare dintre ele. Să luăm una dintre aceste lumi, lumi de ordin trei, create (fabricate) de către cele trei forțe care acum acționează semimecanic, încetând să mai depindă de voința unică a Absolutului și începând să depindă de trei legi mecanice. Aceste lumi au fost create de către cele trei forțe și, fiind create, manifestă trei forțe noi proprii, astfel încât numărul forțelor care acționează în lumile de ordin trei va fi în total șase. În diagramă se notează cercul de ordin trei cu numărul șase (3+3).

La rândul lor, aceste lumi creează noi lumi, lumi de ordinul patru; în lumile de ordin patru acționează trei forțe ale lumii de ordin secund, șase forțe ale lumii de ordin trei și trei forțe proprii, în total, douăsprezece forțe. Să luăm una din aceste lumi și o numerotăm cu numărul doisprezece (3+6+3). Deoarece sunt supuse unui număr mai mare de legi, aceste lumi se află mai departe de voința Absolutului și sunt chiar mai mecanice. Lumile create în aceasta din urmă se află sub guvernarea a douăzeci și patru de forțe (3+6+12+3). Lumile

create de acestea sunt, la rândul lor, guvernate de 48 de forțe și această sumă rezultă astfel: Trei forțe ce rezultă din lumea ce urmează imediat după Absolut, 6 ale celei următoare, 12 ale celei ce îi urmează, 24 a celei din urmă acestora și 3 proprii (3+6+12+24+3), în total 48.

Lumile create în lumile 48, vor fi guvernate de 96 de forțe (3+6+12+24+48+3). Lumile de ordinul următor vor fi guvernate de 192 forțe, și așa mai departe".

Dacă vom analiza în profunzime aceste calcule matematice ale Maestrului G., trebuie să înțelegem că lumea cu 96 de legi este primul plan scufundat în abis și că lumea cu 192 de legi corespunde celui de-al doilea plan scufundat în Abis. Abisul este Regatul Mineral și este situat sub suprafața pământului. Abisul este Tartarul grecesc, Avitchi-ul Hindus, Avernus-ul roman, Infernul creștin, etc., etc.

Abisul are șapte regiuni atomice scufundate, acestea sunt Infernurile Atomice ale Naturii. Legea lui Trei ne permite să știm câte legi guvernează fiecare regiune scufundată a Infernului. Dacă în lumea cu 48 de legi, care este lumea celulară în care trăim, și unde totul este mecanic și nici pe departe nu se face voia Absolutului, ce să spunem de Regatul Mineral? În regatul mineral trăiesc cei pierduți, viața în regnul mineral este foarte departe de voința Absolutului. În regatul mineral scufundat nici măcar nu este amintită voința Absolutului. Raza Creației începe în Absolut și se termină în Infern. Ordinea în Raza Creației este aceasta:

1 – ABSOLUTUL.
2 – TOATE LUMILE.
3 – TOȚI SORII.
4 – SOARELE.
5 – TOATE PLANETELE.
6 – PĂMÂNTUL.
7 – INFERNUL.

Regretăm că trebuie să nu fim de acord cu Maestrul G., cu privire la chestiunea Lunii; Maestrul G. consideră că Raza Creației începe în Absolut și se termină pe Lună. Maestrul G., presupune că Luna este un fragment desprins de Pământ într-un trecut antic îndepărtat. Maestrul G. crede că Luna este o lume care este născută și care se alimentează cu vitalitatea terestră.

Cei care am fost activi în Ziua Cosmică trecută, știm bine

că Luna a fost o lume asemănătoare Pământului, o lume supusă multor procese evolutive și involutive, o lume ce a avut viață din belșug și care a murit, Luna este un cadavru. Luna aparține trecutului Razei Creației. Luna nu aparţine Razei Creației actuale.

Influența lunară este de tip subconștient scufundat și controlează regiunile tenebroase ale abisului terestru, de aceea amintitele regiuni sunt denumite în ezoterism regiuni sublunare scufundate. Acesta este întunericul de afară, de unde se aude plânsul și scrâșnirea dinților.

Noi trăim în mod normal în această lume celulară a celor 48 de legi și este foarte interesant de știut faptul că celulelor germinale din care apare în gestație organismul uman are 48 de cromozomi. Dacă în lume – în toate lumile de al treilea ordin create de cele trei forțe, care deja acționează semi-mecanic – nu se mai face voința Absolutului, cu atât mai puțin se face în această lume cu 48 de legi în care trăim, mișcăm și avem Ființa noastră. O singură consolare ne rămâne (chiar dacă în fond este teribilă), și anume că sub noi, sub suprafața pământului, există lumi cu 96 și 192 de forțe și chiar mai multe și care sunt înspăimântător mai complicate și teribil de materialiste, în care nici măcar nu își amintesc că există voința Absolutului.

Absolutul creează planul său cosmic în lumea celor Trei Legi și de acolo totul continuă în mod mecanic. Suntem separați de Absolut de 48 de Legi Mecanice care ne fac viața extrem de mecanică și teribil de plictisitoare.

Dacă ne vom fabrica un corp astral adevărat (a nu se confunda acesta cu corpul de dorințe despre care vorbește Max Heindel), ne eliberăm de jumătate dintre aceste legi și ajungem să fim supuși celor 24 de ordine de Legi care guvernează lumea planetară cu înțelepciune. A-ți fabrica un Corp Solar, adică un Corp Astral autentic, înseamnă de fapt a fi cu un pas mai aproape de Absolut. Dacă după ce am fabricat Corpul Astral, ne oferim luxul de a fabrica Corpul Mental, (a nu se confunda acesta cu mentalul pe care îl utilizează în mod normal vii și morții și care este de tip lunar-animal) vom face un alt pas mare spre Absolut și devenim supuși celor 12 legi solare. Dacă ne fabricăm Corpul de Voință Conștientă sau Corpul Cauzal (a nu se confunda acesta cu esența animică depozitată în mintea lunară), atunci ne eliberăm de cele 12 legi solare și devenim

supuși celor 6 ordine de legi cosmice, acest lucru ar însemna a face un al treilea pas spre Absolut.

Al patrulea pas ne duce la Absolutul însuși, la Protocosmosul divin, care este guvernat de doar 3 legi. Protocosmosul este spiritul divin și se află scufundat în sânul Absolutului. Toți sorii și lumile Protocosmosului sunt constituite din substanța divină a Spiritului Divin.

Putem urca sau coborî – reîntoarce în Absolut sau descinde în Regnul Mineral. Sufletele care intră în regnul mineral sunt supuse mai întâi la 96 de legi, apoi la 192 și, după cum involuează în acel regn mineral, se complică cu număr mai mare și mai mare de Legi. Cei care intră în Abisul mineral involuând, regresând, trec prin regnul animal, vegetal și mineral. Atunci când cei pierduți ajung la starea minerală, atunci când se fosilizează total dedesubtul scoarței pământului, apoi se dezintegrează într-adevăr, sunt reduși la praf. Abisul este creuzetul de turnare, este necesar ca tenebroșii să se dezintegreze în Abis pentru ca Esența, Sufletul, să se elibereze și să se întoarcă la Spiritul Său Divin de unde într-o zi va ieși. În creuzetul de turnare sufletele pietrificate sunt topite în procesul cosmic simbolizat de Ibsen ca topitor-turnător de nasturi în „Peer Gynt”.

Este evident că, în sine, o asemenea topire a formelor pietrificate și rigide ce și-au pierdut puterea de se a dezvolta, aduce suferințe înspăimântătoare și teribile amărăciuni indescriptibile. Obiectivul creuzetului pentru topire este de a restaura produsul psihic defectuos, de a îl readuce la starea sa naturală de puritate primitivă și a îl elibera de corpurile lunare după dezintegrarea Ego-ului prin intermediul scufundării în involuție. În creuzetul de topire cosmică se reduc la praf corpurile lunare și Ego-ul. Doar reducându-se la praf Ego-ul și corpurile lunare se poate elibera din Abis Esența, Sufletul, principiul psihic.

Un înțelept autor a spus: *„Coborârea în infern este, prin urmare, un voiaj către înapoi, în involuție, o imersiune într-o densitate în continuă creștere, în obscuritate, rigiditate și într-o monotonie de neconceput a timpului; o prăbușire către înapoi prin ere în haosul primitiv, de unde ascensiunea infinită spre cunoașterea lui Dumnezeu trebuie să înceapă încă o dată de la început”.*

Cartea Tibetană a Morții spune, referindu-se la Abis: *„Dacă ești atașat, vei cădea în infernuri; vei fi blocat în mizeria unor chinuri insuportabile, fără nici o scăpare”.*

Dante plasează Infernul în interiorul Pământului și îl consideră format din sfere concentrice de densitate crescătoare, aceste sfere fiind de tip sublunar. Fiecare dintre aceste sfere scufundate este guvernată de un număr copleșitor de legi care ar putea începe cu 96, continua cu 192 și s-ar multiplica succesiv în acord cu Legea lui Trei.

Un Maestru, vorbind despre infern, spunea: *„Acesta este Naraka hindus sub pământuri și sub ape. Acesta este Aralu babilonian, teritoriul fără de întoarcere, regiunea obscurității, casa în care cel ce intră nu merge mai departe, drumul pe care călătorul niciodată nu se întoarce, casa ai cărui locuitori nu văd niciodată lumina, regiunea unde praful este pâinea lor și noroiul mâncarea. Acesta este Tartarul grec la care ducea gura pământului unde curgea foc, râuri enorme de foc și râuri de noroi, o cavernă în pământ, care este cea mai mare dintre toate, și, de asemenea, se traversează întreg pământul”.*

„Cei considerați incurabili sunt aruncați de către înger în Tartar și de aici nu ies niciodată. Este Amenti egiptean reprezentat în planul cosmic al Marii Piramide de o cameră de piatră întunecată la o sută de picioare sub pământ, a cărei podea a fost lăsată informă și al cărui pasaj final nu duce nicăieri”.

Infern vine de la cuvântul latin „Infernus” și acest cuvânt înseamnă regiune inferioară. Regiunea inferioară nu este regiunea celulară în care trăim, regiunea inferioară este Sub-Terrană, Regnul Mineral scufundat sub suprafața scoarței terestre. Infernul este, prin urmare, o lumea subterană, cu șapte regiuni, în interiorul pământului. Litosfera este regnul mineralelor și barisfera este regnul metalelor.

Mai devreme sau mai târziu, toate ființele umane, se identifică cu regnul mineral datorită persistenței lor în fărădelege și sfârșesc prin a intra în cele din urmă în regnul mineral și a împărtăși soarta mineralelor. Procesele geologice și timpul geologic sunt oribil de lente și dureroase. Sunt rare ființele umane care reușesc să se elibereze de cele 48, 24, 12 și 6 legi pentru a intra în Absolut. Omenirea, ca întreg, preferă întotdeauna să treacă de la cele 48 de legi la cele 96. Este mai

ușor a intra în lumea cu cele 96 de legi decât a te elibera de cele 48 și omenirea preferă întotdeauna ce e mai ușor. Omenirii îi place să aibă o inimă de cremene, de piatră, etc. Omenirii îi place să se identifice cu regnul mineral și să împărtășească soarta mineralelor.

Toate infernurile religioase sunt simboluri ale regnului mineral, Infernurile Atomice ale Naturii constituie Lumea Subterană Minerală. Normal, natural, este ca aproape întreaga umanitate să intre în regnul mineral. Straniu, revoluționar, este ca unii să se auto-realizeze și să se elibereze de toate legile intrând în Absolut.

A te elibera de cele 48 de legi, de cele 24, de cele 12 și cele 6, înseamnă a face teribile super-eforturi iar oamenilor nu le plac aceste super-eforturi. Oamenii doresc întotdeauna ce e mai comod, ce e mai ușor și de aceea aproape toate ființele umane, mai devreme sau mai târziu, încetează să se mai nască pentru a intra în lumea subterană a celor 96 de legi.

Numai prin Revoluția Conștiinței ne putem elibera de cele 48 de legi, de cele 24, de cele 12 și de cele 6, dar oamenii nu le place Revoluția Conştiinţei. Oamenii preferă să danseze, să bea, să fornice, să adultereze, să se îmbete, să câștige mulți bani, etc., etc., pentru că acestea sunt mai comode decât Revoluția Conștiinței.

Revoluția Conștiinței are trei factori ce nu plac oamenilor:

1 – Moarte;

2 – Naștere;

3 – Sacrificiu pentru umanitate.

Acești trei factori le sunt foarte dificili oamenilor, puțini sunt aceia care doresc să moară, adică să își dezintegreze iubitul Ego. Rari sunt aceia care într-adevăr se decid să efectueze conexiunea sexuală fără ejacularea semenului cu scopul de a fabrica legitimul Corp Astral, autenticul Mental și adevăratul Cauzal sau Corp al Voinței Conștiente. Rari sunt aceia care sunt hotărâți să se sacrifice pentru mântuirea lumii. Oamenii preferă să se bucure de plăcerile pământești și apoi să intre în lumea subterană Minerală pentru a suferi soarta mineralelor; astfel este mai ușor, mai comod, mai confortabil. Revoluția Conștiinței necesită teribile supra-eforturi și oamenilor nu le plac lucrurile incomode.

◻ CAPITOLUL IV ◻
MATERIALITATEA COSMICĂ ◻

Știința muzicii, acționând, cu combinația corectă din punct de vedere științific și matematic de vibrații, asupra materiei prime a Marii Opere, asupra Ens-Seminis haotic și pre-cosmic, generează șapte ordine de lumi cu șapte stări de materialitate. Școlile ezoterice ne învață că în lume există șapte planuri de Conștiință Cosmică.

Nu putem uita, de asemenea, că în interiorul lumii noastre, sub suprafața pământului, există șapte regiuni atomice scufundate, acestea sunt Infernurile Atomice ale Naturii.

Sfântul Heptaparaparshinokh (Legea lui Șapte) este fundamentală pentru întreaga creație.

Vibrațiile sonore ale celor șapte centri de gravitație originează toate procesele TROGOAUTOEGOCRATICE (alimentarea reciprocă a tot ceea ce există). Până la urmă, aceste procese sunt cele ce au cristalizat toate concentrațiile de lumi.

Muzica, verbul, generează succesiunile acestor procese de fuziune mutuală a vibrațiilor. Datorită acestei legi de alimentare reciprocă a tot ceea ce există, sub impulsul științific al vibrațiilor sonore, unele vibrații se îndepărtează de altele iar substanțele cosmice de diferite densități și vitalități se unesc și se despart între ele formând concentrări mari și mici relativ independente, având ca rezultat tot acest Univers.

Primul ordin de lumi este foarte spiritual și este în sânul Aceluia care nu are nume. Al doilea ordin de lumi are un tip de materialitate mai mare. În al treilea ordin de lumi materialitatea crește și așa mai departe; în fiecare dintre cele șapte ordine există o scară septenară a materialității.

Lumea, universul în general, constă în vibrații și materii. E = mc, „Energia este egală cu masa ori viteza luminii la pătrat". „Masa se transformă în energie, energia se transformă în masă".

Materia este într-o stare vibratorie, viteza vibrației este invers proporțional cu densitatea materiei.

Fiecare atom din ordinul întâi de lumi, el singur, conține înăuntrul său un atom al Absolutului și, prin urmare, primul ordin de lumi este spiritual sută la sută. Fiecare atom din ordinul al doilea de lumi conține trei atomi ai Absolutului și, prin

urmare, are puțin mai multă materialitate fiind totuși încă foarte spiritual. Fiecare atom din ordinul al treilea de lumi conține în sine șase atomi ai Absolutului și este clar că materialismul este și mai mare. Fiecare atom din ordinul al patrulea de lumi conține în sine douăsprezece particule primordiale, adică doisprezece atomi ai Absolutului și, prin urmare, este logic să spunem că ordinul al patrulea de lumi are o materialitate mult mai mare decât cele trei ordine precedente. Fiecare atom din ordinul al cincilea de lumi are înăuntrul său douăzeci și patru de atomi ai Absolutului și, prin urmare, este clar că materialitatea este mult mai mare.

Noi, biete animale intelectuale condamnate din nefericire la suferința vieții, avem într-adevăr greaua soartă de a exista în acest îndepărtat și obscur colț al Universului, care aparține unui al șaselea ordin de lumi. Fiecare atom din lumea noastră de 48 de legi, conține înăuntrul său 48 de atomi ai Absolutului. Materialitatea lumii noastre este oribilă și tot ceea ce se obține cu supremă ușurință în lumile cu 12, 6 sau 3 legi se obține aici prin sacrificiu de sânge și suferință nespusă.

Dedesubtul nostru se află Lumea Subterană unde materialitatea este îngrozitor de oribilă. Prima regiune a Abisului are atomi conținând fiecare în sine nu mai puțin de 96 legi, nouăzeci și șase de particule primare, nouăzeci și șase atomi ai Absolutului. În a doua regiune a regnului mineral, fiecare atom are o sută nouăzeci și doi de atomi ai Absolutului și așa mai departe.

Regnul mineral, este, ca urmare înspăimântător de materialist și de aceea viața subterană este cu adevărat un iad. Dar ar trebui să clarificăm faptul că Infernul are misiunea sa, este crematoriul cosmic și, prin urmare, este necesar.

Cineva a spus: *„Infern vine de la cuvântul latin ‘Infernus’, regiune inferioară, și, de aceea, infern este această lume în care trăim”.* Acest cineva a greșit, deoarece această regiune celulară în care trăim nu este regiunea inferioară.

Trăim în al șaselea ordin de lumi guvernate de 48 de legi iar cel inferior este al șaptelea, în acord cu Legea lui Șapte. Știm că lumea a șaptea este lumea Subterană a cărei primă regiune este guvernată de 96 legi.

Infernul nu este un loc cu flăcări, Infernul este lumea de dedesubt, lumea subterană, cu toate acestea, este logic să

spunem că flăcările pasiunii ard în lumea subterană. Toate Infernurile religiilor sunt doar simboluri ale lumii subterane. Timpul în regnul mineral este timpul pietrelor, timp îngrozitor de lent și teribil de plictisitor. Fiecare mic eveniment în lumea subterană echivalează cu 80 de ani, 800 de ani, 8000 și 80.000 de ani.

Cei pierduți de pe anticul Pământ-Lună, numiți Luciferi, Ahrimani și Anagarika cu turbane roșii, mai trăiesc încă în acest regn mineral scufundat și ei cred că merg foarte bine, că progresează. Cei pierduți vor crede întotdeauna că merg foarte bine și sunt plini de bune intenții.

▫ *CAPITOLUL V* ▫ *NATURA* ▫

Sărmanul animal intelectual în mod greșit numit om își poate dezvolta toate posibilitățile sale oculte dacă așa își dorește, dar dezvoltarea tuturor acestor posibilități nu este de fapt o lege. Legea pentru omul-mașină este de a se naște, crește, reproduce și muri în cercul vicios al legilor mecanice ale Naturii.

Isus Cristos, a cărui Naștere o celebrăm în seara aceasta cu ritualuri și sărbătoare, a spus următoarele: „Străduiți-vă să intrați prin poarta îngustă, pentru că eu vă spun că mulți vor încerca să intre și nu vor putea” [Luca 13:24]. Îngustă este poarta și strâmtă este calea ce duce la dezvoltarea tuturor posibilităților omului, dar foarte puțini sunt cei care găsesc această poartă și această cale.

Drumul care duce la dezvoltarea tuturor posibilităților oculte ale omului, este, de fapt, împotriva Naturii, împotriva Cosmosului, împotriva vieții sociale comune și obișnuite, împotriva lui însuși, împotriva a tot și împotriva tuturor. Aceasta explică de ce drumul este atât de dificil și exclusivist, de aceea a fost numit „Calea Tăișului de Cuțit”. Acest drum este foarte amar, mai amar decât fierea, este opusul vieții obișnuite, în viața de zi cu zi; se bazează pe o altă clasă de principii, este supusă altor legi.

Sărmanul animal intelectual în mod greșit numit om își poate dezvolta toate posibilităţile sale, dacă aceasta dorește, dar tot astfel, posibilitățile sale pot rămâne nedezvoltate sau, de asemenea, pot fi pierdute total. Mulți pseudo-ocultiști și pseudo-ezoteriști presupun în mod greșit că aceste posibilități pot fi

dezvoltate prin înțeleapta lege a evoluției, însă acest concept este complet fals, deoarece nici o mecanică nu poate dezvolta toate posibilitățile noastre latente.

Auto-Realizarea Intimă a omului nu este niciodată produsul unei mecanici, ci rezultatul unei munci conștiente făcută cu răbdare și durere pentru noi înșine și în noi înșine. Numai prin munci autoconștiente succesive și neîntrerupte în noi înșine ne putem dezvolta toate posibilităţile ascunse.

Legea Evoluției și Progresului și Legea Involuției și Regresului sunt două legi mecanice ce lucrează într-o formă armonioasă și coordonată în întreaga Natură. Totul evoluează și involuează, avansează și regresează; există evoluție în toate organismele care se nasc și se dezvoltă, există involuție în toate organismele ce îmbătrânesc și mor.

În viața de fiecare zi, cu toate aceste școli pseudo-ezoterice, pseudo-ocultiste, spiritiste, științifice, etc., nu există nimic care are toate posibilitățile Drumului, eventual, mai devreme sau mai târziu ne pot duce doar către moarte, nu ne pot duce la nimic altceva. Calea Tăișului de Cuțit, este plină de pericole în interior și în afară. Este foarte rar acela ce găsește Drumul, dar și mai rar este să găsești pe cineva care nu abandonează Drumul și atinge scopul.

În lume există multe școli pseudo-ezoterice și pseudo-ocultiste cu intenții foarte bune și frumoase studii ce nu aduc nici un prejudiciu ci beneficii tuturor, dar acesta nu este Drumul. Desigur, Drumul este prea ascuns, îngust și mai rău încă, înspăimântător de dificil. Drumul nu place decât câtorva puțini; pseudo-ezoteriștii, pseudo-ocultiștii și membrii multor secte foarte frumoase, urăsc Drumul și îl califică drept magie neagră.

Evoluția mecanică a animalului intelectual în mod greșit numit om, este necesară pentru Natură până la un anumit punct foarte bine definit. Dincolo de acest punct, evoluția mecanică a bipedului uman, nu este doar inutilă pentru Natură, dar, de asemenea, în detrimentul acesteia.

Procesele evolutive și involutive ale umanității corespund perioadelor de evoluție și involuție ale planetelor în spațiu. În esență, spunem că în realitate omenirea nu evoluează; se produc multe schimbări la periferia Conștiinței umane, dar nici unul în centrul Conștiinței umane.

Mulțimile care l-au ovaționat pe Nero și au cerut

crucificarea lui Iisus Cristos, mulțimile care au aruncat cu satisfacție pietre în profeți, au rămas tot aceleași, și-au schimbat corpul și obiceiurile; Esența rămâne neschimbată, nu a progresat.

Planetele produc schimbări uneori evolutive, alteori involutive în periferia animalului intelectual, noi civilizații se ridică și se prăbușesc dar Sufletul, Esența rămâne aceeași. Acest trist furnicar uman trăiește pe suprafața Terrei pentru a îndeplini scopurile și necesitățile Naturii. Pământul nu risipește nimic pentru că vrea să trăiască și să utilizeze în mod egal atât produsele evoluției precum și ale involuției, deși, în fiecare caz scopurile sunt total diferite.

Animalul intelectual se poate converti într-un Om adevărat prin Auto-Realizarea Intimă, însă Auto-Realizarea întregii mase umane nu este numai imposibilă, ci, de asemenea, prejudicioasă pentru planeta pe care trăim. Natura nu are nevoie de Auto-Realizarea Intimă a omului, acest lucru este chiar contrar propriilor sale interese; pentru acest motiv, există anumite forțe foarte speciale, din păcate negre, care se opun violent Auto-Realizării Intime a mulțimilor umane.

În epoca faimoasei civilizații Tikliamishiana care a existat cu multe secole înainte de apariția Babiloniei, viața în general a umanității era împărțită în două curente. Evanghelia Creștină ne vorbește despre două turme: turma de oi și turma de capre. Nu este nici o îndoială că aproape toate ființele umane ce populează Pământul, aparțin, de fapt și de drept, regatului caprelor.

Natura își înghite proprii săi fii, Natura își mănâncă caprele, care sunt la fel de numeroase precum nisipul mării. Viața umană pe Pământ curge în două curente: acela al oilor și acela al caprelor.

Omul care posedă în mod real și cu adevărat Ființa, Intimul, urmează curentul râului vieții. Omul care nu posedă Ființa urmează curentul râului tenebros al morții. Râul vieții se pierde în oceanul Spiritului Universal de Viață. Râul morţii se pierde între crăpăturile regiunilor profunde ale pământului. Pământul are nevoie de hrană și râul morţii i-o aduce în apele sale negre.

Procesele involutive care au loc în interiorul planetei Terra nu ar putea exista fără activitatea oamenilor cu piele de capră

care intră în lumea subterană. În spatele tuturor acestor mecanisme ale lumii, în spatele tuturor acestor procese chimice care structurează roca dură, se află psihicul colectiv al oamenilor cu piele de capră. Tenebroșii dau consistență fizică fierului, cremenei și granitului. Dacă printr-un oarecare procedeu i-am extrage din Infern (Regnul Mineral) pe toți tenebroșii care îl populează, roca dură și-ar pierde consistența, duritatea și ar deveni elastică, plastică, inutilă; atunci sfârșitul său ar fi un fapt inevitabil.

Prima eliberare a omului constă, în mod precis, în posibilitatea de a trece de la curentul tenebros care este predestinat să dispară în profunditățile pământului, la curentul luminos care ar trebui să se reverse în oceanul Marii Lumini.

Nu este ușor să treci de la curentul negru la curentul alb, deoarece pentru această trecere este urgent să renunți la tot ceea ce ne place și ne pare o binecuvântare, la tot ceea ce ne pare foarte romantic și prețios, etc. Este necesar să murim pentru lume, să dizolvăm Ego-ul, să abandonăm ceea ce are savoarea deliciilor și pasiunii, etc.

Este necesar să te naști și aceasta este o muncă cu grâul, cu sămânța, o problemă sexuală. Este indispensabil să îi iubim pe semenii noștri și să ne sacrificăm total pentru ei. Drumul este mai amar decât fierea și Naturii nu îi convine, deoarece este contrar proiectelor sale.

Regnul Mineral (Infernul), se hrănește cu umanitatea, umanitatea este o parte a vieții organice a Pământului, hrana Pământului. Dacă întreaga umanitate s-ar Auto-Realiza aceasta ar fi fatal pentru Regnul Mineral. Natura se opune Auto-Realizării omului, deoarece aceasta este contrară propriilor sale interese; normalul, naturalul este ca umanitatea să fie înghițită de Regnul Mineral.

Isus Cristos a spus, *„Dintr-o mie care mă caută, unul mă găsește, dintr-o mie care mă găsesc, unul mă urmează și dintr-o mie care mă urmează, unul este al meu”.*

▫ CAPITOLUL VI ▫
REVOLUȚIA CONȘTIINȚEI ▫

Revoluția Conștiinței este a CINCEA EVANGHELIE, avem urgent nevoie de o schimbare radicală, totală și definitivă, iar acest lucru este posibil doar prin Revoluția Conștiinței. Auto-Realizarea Intimă este posibilă numai în indivizi izolați, cu

ajutorul cunoașterii și a metodelor adecvate. O astfel de revoluție intimă poate apărea numai înlăuntrul individului și este de fapt contrar intereselor Naturii.

Dezvoltarea tuturor posibilităților oculte în animalul intelectual nu este necesară, cu o excepție unică și exclusivă: pentru sine însuși; nici Natura, nici altcineva nu este interesat în dezvoltarea de astfel de posibilități individuale. Cel mai grav dintre toate aceste lucruri este a ști că nimeni nu este obligat să îl ajute pe individul revoluționar, nimeni nu are cea mai mică intenție de a ajuta un revoluționar din această categorie, acesta este complet singur și, dacă un Maestru decide să îl orienteze, aceasta înseamnă a avea mult noroc.

Forțele tenebroase care se opun hotărât Auto-Realizării Intime a marilor mase de oameni, de asemenea se opun puternic și chiar în formă violentă Auto-Realizării Intime a individului revoluționar. Fiecare om revoluționar trebuie să fie suficient de iscusit pentru a se eschiva forțelor întunericului; dar, din păcate, masele de oameni nu pot să o facă, numai individul revoluționar poate să reușească și să fie mai abil decât aceste forțe ale întunericului.

Nu există Auto-Realizare obligatorie sau mecanică, Auto-Realizarea Intimă a omului este rezultatul luptei conștiente. Natura nu are nevoie de Auto-Realizarea Intimă a ființei umane, nu o dorește, îi repugnă și luptă împotriva ei cu armele sale cele mai bune. Auto-Realizarea Intimă poate fi doar o nevoie urgentă pentru omul revoluționar, atunci când el își dă seama de cumplita sa situație și de abominabila soartă care îl așteaptă, aceea de a urma să fie înghițit cu lăcomie de către Regnul Mineral.

Revoluția Conștiinței este posibilă numai în sensul de a câștiga, de a cuceri propriile noastre posibilități latente, propriile noastre comori ascunse. Dacă întreaga specie umană ar vrea să obțină ceea ce îi aparține, ceea ce este al său de drept, Auto-Realizarea ar deveni imposibilă, pentru că ceea ce este posibil pentru individul revoluționar, este imposibil pentru mase.

Avantajul deținut de revoluționarul separat, este că, în realitate, este prea mic și, până la urmă, pentru marea Natură nu are nici o importanță existența unei mașini în plus sau în minus. Dacă o celulă microscopică din corpul nostru se revoluționează împotriva noastră, aceasta nu are nici o

importanță, însă dacă toate celulele din corpul nostru se revoltă, atunci da, această chestiune este gravă și mergem la medic pentru a combate această revoluție cu toate armele științei. Exact același lucru se întâmplă în cazul unui individ izolat, este prea mic pentru a influența viața întregului organism planetar în care trăim, ne mișcăm și avem Ființa noastră.

Cei care afirmă că toate ființele umane, mai devreme sau mai târziu, ajung la Auto-Realizarea Intimă prin intermediul evoluției Naturii, sunt niște mari mincinoși, niște impostori; pentru că niciodată nu a existat și nu va exista Auto-Realizare Intimă mecanică.

Auto-Realizarea Intimă este Revoluția Conștiinței și Conștiința niciodată nu se poate revolta în mod inconștient. Revoluția omului este revoluția voinței sale și nu poate exista niciodată o revoluție involuntară mecanică. Auto-Realizarea Intimă este rezultatul unor auto-eforturi supreme voluntare și perfect auto-conștiente. Auto-Realizarea Intimă necesită teribile super-eforturi individuale și acestea sunt posibile doar prin Revoluția Conștiinței.

Isus Cristos, a cărui Naștere o celebrăm în această seară [24 decembrie 1965], niciodată nu a promis Împărăția tuturor ființelor umane, Isus subliniază dificultatea de a intra în Împărăție.

„Pomul care nu face fructe este tăiat și aruncat în foc”. [Matei 7:19]

„Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși”. [Matei 22:14]

„Împărăția Cerurilor se aseamănă cu un năvod care, aruncat în mare, prinde tot felul de pești; o dată umplut îl scot la mal, șed jos, aleg în vase ce este bun și aruncă ce este rău. Tot așa va fi și la sfârșitul veacului: îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni și-i vor arunca în cuptorul cu foc (Regnul Mineral), acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților”. [Matei 13:47-50]

Doar omul cu adevărat revoluționar poate intra în Regatul magiei Albe, Regatul Esoterismul, în Magis Regnum, Regnum Dei.

Iisus a spus: *„Împărăția Cerurilor se ia cu asalt, și cei ce o iau cu asalt pun mâna pe ea”.* [Matei 11:12]

Normal, natural, este ca rasa de animale intelectuale în mod fals numite oameni să cadă în Abis și să fie înghițită de

Ammit, devoratorul de morți ale cărui fălci de crocodil sunt o prefigurare a tuturor gurilor Infernului Evului Mediu. Acest monstru abominabil (simbol al Regnul Mineral, cu ale sale șapte regiuni atomice scufundate), parte reptilă, parte leu și parte hipopotam, care apare – așa cum spuneau egiptenii – dintr-un lac de foc arzător, este devoratorul de inimi, devoratorul celor ***nerevendicați***[1] și care pentru egipteni simboliza o specie de vultur cosmic îngrozitor, a cărui funcție era aceea de a consuma deșeurile sau rămășițele umanității.

Nu este neobișnuit ca cineva să intre în Regnul Mineral, aceasta este normal, și Regnul Mineral are nevoie de alimentul său psihic. Ceea ce este rar este ca cineva să intre în Regatul Înaltei Magii, pentru că în acest Regat intră numai revoluționarii Conștiinței, ardenți ca focul.

□ CAPITOLUL VII □
CEI TREI FACTORI □

Cei Trei Factori ai Revoluției Conștiinței, sunt, după cum urmează:

1 – a te naște;

2 – a muri;

3 – sacrificiu pentru umanitate.

Devine limpede ca lumina zilei că e imposibil să sărbătorești Nașterea Cristosului în Inimă dacă nu se naște Cristos în noi. Cine vrea să sărbătorească cu bucurie Crăciunul Inimii, trebuie să își fabrice Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei.

Doar fabricând corpurile Existențiale Superioare ale Ființei putem încarna Cristosul Intim.

Este deja spus în Mesajele noastre anterioare că actualele Corpuri Interne, menționate de către școlile pseudo-ezoterice și pseudo-ocultiste, nu ne servesc pentru Auto-Realizarea Intimă, deoarece sunt Corpuri Lunare. Avem urgent nevoie să ne fabricăm Corpurile Solare, Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei. Fabricarea acestor Corpuri Solare este posibilă numai practicând Maithuna (Magia Sexuală), cu scopul de a transmuta faimosul Hidrogen Sexual SI-12. Doar cu Hidrogenul Sexual SI-12 putem fabrica Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei.

Se dovedește total imposibil să se încarneze Ființa dacă nu posedăm Corpurile Solare, dacă nu le fabricăm prin

---

[1] sau ne-răzbunați/ne-protejați – n.t.

intermediul Maithunei (Magia Sexuală). Cheia Maithunei am spus-o deja de multe ori, dar o vom repeta și în acest „Mesaj de Crăciun 1965-1966” pentru cei care nu știu: conexiunea sexuală Lingam-Yoni, fără a vărsa Ens-Seminis vreodată și pe tot parcursul vieții.

De asemenea, în Mesajele trecute a fost clarificată, s-a discutat mult despre necesitatea de a ști a muri. Moartea Mistică este urgentă, moartea Ego-ului, a Eu-lui, a lui Mie Însumi, a Sinelui. Am explicat îndeajuns că Ego-ul este o legiune de demoni. Este urgent să dezintegrăm acest Ego, reducându-l la pulbere, cu unicul scop ca înăuntrul nostru să existe doar Ființa. Este clar că pentru a dezintegra Ego-ul este nevoie de o etică revoluționară bazată pe Psihologie. Am învățat această etică, am învățat această Psihologie. Dizolvarea Ego-ului este o revoluție radicală, totală și definitivă.

Al treilea factor de bază al Revoluției Conștiinței constă în sacrificiul pentru umanitate, în a le arăta calea și altora, aceasta este caritate bine înțeleasă, aceasta este Iubire.

Am explicat pe larg și am spus multe în Mesajele trecute despre Cei Trei Factori de bază ai Revoluției Conștiinței, dar oamenii sunt călduți și Cristos a spus: *„Fiți calzi sau reci, dar nu călduți, deoarece pe cei călduți îi voi vomita din gura mea”.* [Apocalipsa 3:16]

Pseudo-ezoteriștii și pseudo-ocultiștii reacționează la Cei Trei Factori ai celei de a Cincea Evanghelie, fiecare, în funcție de vârsta lui, condiționare mentală, prejudecăți, pasiuni, debilități, etc.

Oamenii plini de potență sexuală preferă să înceapă lucrul cu Maithuna, însă lasă în uitare Moartea Ego-ului și Sacrificiul pentru Umanitate.

Sărmanii bătrâni decrepiți, vârstnici și vârstnice, așa bolnavi și impotenți preferă să înceapă lucrul cu dizolvarea Ego-ului, dar comit greșeala de a confunda etica noastră revoluționară cu acea călduță morală falsă, subiectivă, insipidă, incoerentă, absurdă, trâmbițată astfel de către toți frații diverselor școli pseudo-ezoterice și pseudo-ocultiste. În cele din urmă există unii frați de la școlile menționate mai sus, care preferă să înceapă sacrificându-se pentru umanitate, făcând ceva pentru semenii lor, dar comițând greșeala de a uita de dizolvarea Ego-ului și de Maithuna.

Există, de asemenea, multe cazuri de persoane potente sexual și pline de viață care preferă să înceapă să lucreze cu dizolvarea Ego-ului, dar nu sunt revoluționari, vor să dizolve Ego-ul cu acea falsă moralitate a stupizilor, cu acea morală învechită menționată anterior și care abundă, cum spuneam, printre frații tuturor școlilor pseudo-ezoterice și pseudo-ocultiste.

De obicei, aceste persoane spun adesea, cu un anumit aer de neprihănire: „Mai întâi avem nevoie de morală, pentru că fără ea nu există nimic, toate celelalte vin după aceea”. Și astfel scapă fugind pentru a se refugia în acea grea și oribilă inerție a falsei morale.

Este clar faptul că toți acești oameni eșuează în mod inevitabil; chiar și atunci când ar avea milioane de vieți în această lume, în cele din urmă încetează a se mai naște pentru a intra în Regnul Mineral. Abisul este plin de oameni sinceri înșelați și de persoane pline de foarte bune intenții.

Este corect ca un vârstnic impotent să amâne Maithuna pentru viitoarea sa viață și să înceapă munca de dizolvare a Ego-ul, dar nu este corect să vrei să dizolvi Ego-ul bazându-te pe auto-neprihănire.

Este corect ca persoanele pline de potență sexuală să înceapă chiar acum să lucreze cu Maithuna pentru a-și fabrica Corpurile Solare, dar nu este corect ca aceste persoane să nu se preocupe de dizolvarea Ego-ului și nici de Sacrificiul pentru umanitate. Este corect să ne sacrificăm pentru umanitate, dar nu este corect să uităm de dizolvarea Ego-ului și de fabricarea Corpurilor Existențiale Superioare ale Ființei.

Auto-Realizarea Intimă este posibilă numai lucrând cu cei Trei Factori de bază ai Revoluției Conștiinței.

◻ *CAPITOLUL VIII* ◻
ABUZUL SEXUAL ◻

Este urgent ca de acest Crăciun (1965-1966) să înțelegem integral necesitatea de a ne elibera din această lume cu 48 legi în care trăim, dacă nu vrem să degenerăm prin căderea în oribila lume cu cele 96 de legi.

Studiul celor 48 de legi în care trăim este de fapt un studiu foarte profund. Dacă vrem să ne eliberăm de cele 48 de legi trebuie să le studiem pe acestea în noi înșine.

La început, înțelegem că suntem controlați de

nenumăratele legi create de noi înșine și de oamenii din jurul nostru, atunci înțelegem că suntem înrobiți de aceste legi. Când vom începe să ne eliberăm de toate aceste legi plictisitoare create de societate, este clar că semenii noștri devin inamicii noștri deoarece nu mai suntem la fel cu ei în modul greșit de a gândi, simți și acționa.

Revoluția Conștiinței este teribilă și semenii noștri o urăsc de moarte instinctiv, deoarece ei nu o cunosc. A întoarce energia sexuală spre înăuntru și în sus, a dizolva Ego-ul și a-ți da viața pentru ceilalți este ceva ciudat și exotic pentru capre și ele sunt la fel de numeroase ca nisipurile mării, și trăiesc alături de noi. Pentru cei ce abuzează de sex, Revoluția Conștiinței este imposibilă iar oamenii cu blană de capră nu sunt dispuși să părăsească abuzurile lor sexuale.

Mașina umană are șapte centri, cinci inferiori și doi superiori, pe care oamenii nici nu îi bănuiesc. Vom studia cei cinci centri inferiori: primul este Centrul Intelectual, al doilea este cel Emoțional, al treilea este cel Motor, cel de-al patrulea este cel Instinctiv și al cincilea este cel Sexual.

Nu există nici o îndoială că sexul este centrul de gravitație al tuturor activităților umane. Oamenii merg la biserică puși în mișcare de sex, se întâlnesc la o cafea puși în mișcare de sex, dansează puși în mișcare de sex. Când un bărbat și-a întâlnit partenera și s-au unit sexual, societatea a început; mecanicitatea sexului este îngrozitoare și animalul intelectual nu vrea să o înțeleagă. Când devenim conștienți de sex și funcțiile sale, când lucrăm cu Maithuna (Magia Sexuală), mecanicitatea dispare și intrăm pe drumul regenerării sexuale. Sexul are cea mai mare putere de înrobire și cea mai mare putere de eliberare totală. A doua naștere despre care Isus i-a vorbit lui Nicodim, depinde în întregime de sex. Îngerul Intern trebuie să se nască din sex și numai cu Maithuna o putem obține; dacă vrem Adevărata Naștere avem nevoie ca Pruncul din Betleem să se nască înăuntrul nostru și aceasta este posibil numai cu Maithuna.

Minunatul Hidrogen SI-12 este materia cu care lucrează sexul și care fabrică sexul: este sămânța, sămânța în interiorul căreia se află în stare latentă Îngerul Intern. Am explicat că prin transmutarea Hidrogenului SI-12 putem produce adevăratul Corp Astral, adevăratul Corp Mental și legitimul Corp Cauzal; în

mesajele noastre din trecut am vorbit foarte clar despre acest lucru. Cei care abuzează de sex nu pot fabrica Corpurile Existențiale ale Ființei și de aceea acești nefericiți continuă după moarte cu vehiculele lunare. Doar fabricând Corpurile Solare, Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei, ne putem elibera de cele 48 de legi.

Este abuz sexual acțiunea sexului prin alte centre ale mașinii umane sau acțiunea altor centre prin Centrul Sexual. Fiecare centru al mașinii trebuie să funcționeze cu propria sa energie, dar, din păcate, celelalte centre ale mașinii fură energia sexului. Când Centrele Intelectual, Emoțional, Motor, Instinctiv fură energia sexuală, atunci este un abuz sexual. Cel mai grav dintre toate este faptul că Centrul Sexual, la rândul său, vrea să fure energia altor centre, cu scopul de a putea lucra, tot acest lucru este abuz sexual.

Atunci când sexul lucrează cu propriul său Hidrogen SI-12 îl poate atunci transmuta pentru a fabrica Corpurile Existențiale ale Ființei. Din păcate, oamenii abuzează de energia sexuală, oamenilor le place să disturbe și să risipească Hidrogenul SI-12.

Este ușor să descoperi abuzul sexual al oamenilor; atunci când există abuz sexual, intelectul, emoţia, mișcarea, instinctul, au o anumită „aromă” specială, o nuanță inconfundabilă, o anume pasiune, o vehemență care nu lasă loc de îndoială. Puteți vedea toate acestea în planurile mentale ale seniorilor războiului, în coridele cu tauri, în eforturile pasionante ale fotbaliștilor în timpul unei olimpiade, în violentele instincte pasionale ale oamenilor. Oriunde vrei, găsești risipă de intelect diabolic, emoții violente, mișcări senzuale, pasionante curse de mașini, de cai, de biciclete, jocurile olimpice, etc., etc., sau chiar instincte bestiale în acțiune, este evident atunci că există abuz sexual. Partea cea mai gravă din tot acest abuz este că Centrul Sexual este apoi obligat să lucreze cu hidrogeni mai grei, ce corespund altor centri.

Atunci când sexul este forțat să lucreze cu un Hidrogen ca 48, ca 24, etc., este imposibilă fabricarea Corpurilor Existențiale Superioare ale Ființei.

Cei care se complac cu filme, romane și picturi pornografice, utilizând energia sexuală în centrul gândirii este clar că rămân cu tendința de a se satisface doar cu fantezia sexuală și, cu timpul, dobândesc în cele din urmă impotența de

tip psihosexual, cea care, atunci când într-adevăr ajung să facă actul sexual, îi face să eșueze lamentabil. Când Centrul Emoțional fură energia sexuală, apar sentimentalisme stupide, gelozii, cruzime, etc. Când Centrul Motor funcționează cu Hidrogen SI-12 furat de la sex, apar atunci cei ce abuzează de Centrul Motor, jucători de fotbal, acrobați de circ, cicliștii marilor curse, etc. Când Centrul Instinctului fură energie sexuală, atunci apare risipa de acțiuni instinctive, pasionale, violente. Abuzul sexual încetează cu adevărat atunci când stabilim în noi înșine un „centru de greutate permanent".

Așa cum am mai spus și repetăm, Ego-ul este legiune de demoni; Ego-ul există în formă pluralizată, cei cinci cilindri ai mașinii umane îl originează și dau putere acestor mici legiuni de Ego-uri ce, reunite, constituie ceea ce este numit Ego-ul, Eul însumi. Ego-ul pluralizat irosește neîndemânatic Esența, pe care o avem înăuntrul nostru pentru a ne fabrica Sufletul. Când dizolvăm Ego-ul pluralizat, risipa încetează și atunci Esența se acumulează în noi înșine devenind un centru permanent de gravitație. Când stabilim în noi înșine un centru permanent de gravitație, sexul lucrează atunci cu propria sa energie, cu propriul său Hidrogen, Hidrogenul SI-12. Esoterismul gnostic ne învață că atunci când sexul lucrează cu propria sa energie, cu propriul său Hidrogen, se încheie abuzul sexual, pentru că fiecare centru lucrează atunci cu energia care îi corespunde, cu Hidrogenul care îi corespunde și nu cu Hidrogenul SI- 12 furat de la sex.

Este necesar să dizolvăm Ego-ul dacă dorim să se încheie abuzul sexual; mulți inițiați, în trecut, au dizolvat în parte Ego-ul și grație acestui fapt au fabricat Corpurile Superioare Existențiale ale Ființei; din păcate, foarte curând au uitat de necesitatea de a dezintegra Ego-ul în totalitate, în formă radicală. Rezultatul unei asemenea neglijențe a fost o nouă consolidare a Ego-ul pluralizat. Acest tip de inițiați au devenit Hanasmussen cu „centru dublu de gravitație". Acest tip de subiecte au în lumile interne o personalitate dublă, una albă, una neagră. De exemplu, pe Andrameleck, atunci când îl invocăm pe acest mag în Lumea Moleculară, poate veni la noi un Mare Adept al Lojei Albe sau, de asemenea, un Mare Adept Lojei Negre; sunt doi adepți și totuși un același individ. Andrameleck este un HANASMUSSEN cu dublu centru de

gravitație, este mag alb și mag negru în acelaşi timp.

Cine într-adevăr vrea să nu aibă soarta oribilă a lui Andrameleck trebuie să lucreze intens cu cei Trei Factori de bază ai Revoluției Conștiinței. Oricine vrea să se elibereze de cele 48 de legi trebuie să înceteze cu abuzul sexual. Oricine vrea să înceteze cu abuzul sexual trebuie să anihileze Ego-ul, reducându-l la praf. Este urgent să se stabilească un echilibru complet al celor cinci centri ai mașinii și aceasta este posibil doar prin dizolvarea Ego-ului.

▫ *CAPITOLUL IX* ▫
EGO-UL ȘI FIINȚA ▫

În domeniul Psihologiei, trebuie să facem o diferențiere precisă între Ego și Ființă. Ego-ul nu este Ființa, nici Ființa nu este Ego-ul. Toată lumea spune: „Ființa mea”, gândind la Ființa sa, dar nu știe ce este Ființa și o confundă cu Ego-ul.

Când batem la ușă, dacă cineva ne întreabă: „Cine bate la ușă?” noi răspundem întotdeauna spunând: „Eu”. Aici nu comitem o greșeală și răspunsul este exact, însă când spunem „Întreaga mea Ființă este tristă, deprimată, abătută, etc.”, atunci greșim cu stângăcie, căci sărmanul animalul intelectual în mod greșit numit om nu posedă încă Ființa.

Doar Ființa poate face, întrucât omul-mașină, sărmanul animal intelectual nu este capabil de a face nimic, totul i se întâmplă, este o simplă jucărie mecanică mișcată de forțe necunoscute lui. Animalul intelectual are iluzia că el face, însă, într-adevăr, nu face nimic, totul se întâmpla prin intermediul lui. Suntem loviți și reacționăm lovind, suntem hărțuiți pentru plata chiriei casei și reacționăm cu anxietate căutând bani, cineva ne rănește în amorul propriu și reacționăm săvârșind nebunii, și așa mai departe.

Sărmanul animal intelectual este întotdeauna victima circumstanțelor, nu este capabil de a genera în mod conștient circumstanțele, dar crede în mod fals că le generează. În realitate doar Ființa (Intimul) poate determina conștient circumstanțele, dar, din păcate, animalul intelectual în mod greșit numit om nu posedă încă Ființa (Intimul).

Mulți studenți ai școlilor pseudo-ezoterice și pseudo-ocultiste, plini de rafinate ambiții metafizice, comit greșeala de a divide iubitul Eu în două jumătăți arbitrare și absurde. Prima jumătate o califică drept Eu Superior iar a doua jumătate,

privind-o depreciativ, drept Eu Inferior. Cel mai curios dintre toate, comic și tragic totodată, este să vezi acest Eu Inferior cum se luptă cu disperare pentru a evolua și a se perfecționa pentru a realiza, într-o zi, unirea mult-dorită cu Eul Superior.

Sărmana minte a animalului intelectual este ridicolă fabricând Eul Superior, conferindu-i atribute divine, acordându-i puteri arbitrare pentru a controla mintea și inima; același Eu divizându-se în două, același Ego vrând să se reamestece după ce a fost împărțit în două, același Ego separându-se și vrând să se unească din nou. Ambițiile Ego-ului nu are limite, vrea și dorește să devină un Maestru, un Deva, un Zeu, etc., etc.

Ego-ul se divide în două pentru a se întoarce să se reunească și să fie unul, așadar astfel crede în mod greșit Ego-ul că îşi poate vedea împlinite ambițiile sale super-divine. Toate aceste trucuri ale Ego-ului sunt înșelăciuni ale minții, prostii fără nici o valoare. Mintea fabrică comicul Eu Superior după gustul său, îl îmbracă precum un Mahatma, îi pune un nume sonor și apoi se prea-mărește singur căzând în mitomanie.

Cunoaștem cazul unui mitoman care și-a lăsat să crească barba și părul, s-a îmbrăcat cu o tunică de Isus Cristos și spunea întregii lumi că el era nimic mai puțin decât reîncarnarea lui Isus Cristos.

Desigur, au fost mulți imbecili care nu numai că l-au adorat ci continuă încă să-l divinizeze.

Mintea ce are prostul gust de a crea Eul Superior ca o entitate separată și super-divină, ajunge să falsifice realitatea presupunând în mod greșit că acea entitate este Ființa, Intimul, Realul. Mintea vrea în mod arbitrar ca Eul Superior fabricat de ea să fie Ființa și îi atribuie în mod stupid lucruri fabricate pentru el, lucruri care nu au nimic de-a face cu Ființa. Aceste prostii ale minții sunt asemenea falsificării banilor, mintea contraface o falsă Ființă, bancnotele false sunt Eul Superior. Mitomanii au un amor propriu teribil și înfricoșător, trăiesc deosebit de atașați de ei înșiși, își adoră bancnotele false, mult lăudatul Eu Superior.

Orice mitoman este un psihopat patologic, orice mitoman se supraestimează excesiv și se autoconsideră un zeu pe care oamenii sunt obligați să-l adore. Nu toți cei care și-au fabricat un Eu Superior cad în mitomanie, abundă fanaticii care nu sunt mitomani ci doar aspiră să evolueze prin a ajunge la unirea cu

Eul Superior. Acești fanatici nu mănâncă o bucată de carne nici nu beau un pahar de vin ci critică înspăimântător pe toți cei care mănâncă o bucățică de carne sau țin un pahar de vin în mână, gata să ţină un toast. Acești fanatici sunt insuportabili, de obicei sunt vegetarieni sută la sută, cred despre ei înșiși ca sunt foarte sfinți, dar acasă sunt cruzi față de soție, copii, etc. Pe acești oameni îi încântă fornicația, adulterul, bârfa, ambiția, dar ei se cred foarte sfinți.

Mintea servește doar ca obstacol Ființei (Intimului); nu știe nimic despre Real. Dacă gândirea ar cunoaște Realul, Intimul, Ființa, atunci toți oamenii ar fi comprehensivi. Numai prin intermediul meditației profunde putem experimenta Ființa, Intimul. Experiența Ființei, a Intimului ne transformă radical; mitomanii ajung să falsifice o astfel de experiență cu auto-proiecții inconștiente mentale pe care se grăbesc să le povestească tuturor. Mitomanii ajung să fie victime ale auto-înșelării și, crezându-se zei, aspiră la a fi adorați de toată lumea.

Este complet imposibil să experimentăm Ființa, Intimul, Realul, fără să devenim adevăraţi Maeștri, tehnic și științific, ai misterioasei științe numite meditație. Este complet imposibil să experimentăm Ființa, Intimul, Realul, fără să ajungem să avem o adevărată măiestrie în această liniște și tăcere a minții. Totodată trebuie să nu ne auto-înșelăm și să confundăm pisica cu iepurele; Ego-ul și el urmărește și tânjește după aceste tăceri și chiar le fabrică în mod artificial.

Avem nevoie, pe durata meditației profunde, de liniște și tăcere a minții, dar nu avem nevoie de acea liniște și de acea tăcere falsă fabricată de Ego. Nu trebuie să uităm că diavolul celebrează Slujba, urmărește să înșele și oamenii cei mai abili. Este logic să spunem că, dacă vrem să liniștim mintea cu forța și dacă dorim să o reducem la tăcere torturând-o și imobilizând-o în lanțuri din setea de a experimenta Ființa, vom obține doar liniște artificială și arbitrară produsă de Ego. Cine dorește cu adevărat o liniște legitimă, și nu o liniște falsă, o adevărată tăcere și nu o tăcere falsă, cel mai bun lucru de făcut este să fie integru, să nu facă greșeala de a se diviza pe sine în subiect și obiect, gânditor și gând, Eu și non-Eu, controlor și controlat, Eu Superior și Eu Inferior, Eu și gândirea mea, etc., etc.

A ști să meditezi înseamnă a fi pe drumul spre iluminarea interioară; dacă dorim să învățăm să medităm noi trebuie să

înțelegem că nu există nici o diferență între Eu și gândirea mea, adică, între gânditor și gândire.

Mintea umană nu este creierul; creierul este făcut pentru a elabora gândirea, însă el nu e gândirea; mintea este energetică și subtilă, dar noi facem greșeala de a ne auto-diviza în mii de mici fragmente mentale, care împreună alcătuiesc ceea ce este legiunea de Ego Pluralizat. Când încercăm să unim toate aceste fragmente mentale în timpul meditației cu scopul corect de a fi întregi, atunci toate aceste fragmente formează un alt fragment mare cu care avem de luptat; atunci liniștea și tăcerea minții devin imposibile.

Nu trebuie să ne divizăm prin meditație între Eul Superior și Eul Inferior, Eu și gândurile mele, mintea mea și Eu, pentru că mintea și Ego-ul, gândurile mele și cu mine suntem cu toții unul, Ego-ul, Eul Pluralizat, Eul însumi, etc., etc.

Când înțelegem într-adevăr că un asemenea Eu Superior și Eu Inferior, ca și gândurile mele și eu, etc., sunt toate Ego, Eul însumi, este clar că prin înțelegerea profundă ne eliberăm de gândirea dualistă și mintea rămâne atunci în liniște cu adevărat și în tăcere profundă. Numai atunci când mintea este în liniște într-adevăr, numai atunci când mintea este cu adevărat tăcută, putem experimenta ceea ce este Realitatea, ceea ce este Realul, ceea ce este Ființa autentică, Intimul.

Cât timp mintea este îmbuteliată în dualism, este total imposibil să fim întregi. Esența minții (Buddhata) este foarte prețioasă, dar, din păcate, este absorbită în bătălia antitezelor. Când, în timpul meditației, Esența minții evadează din cușca contrariilor, putem experimenta Realul, Ființa, Intimul. Este dualism atunci când încerc să adun toate fragmentele minții mele într-una singură. Este dualism atunci când mintea mea este sclava binelui și răului, a frigului și căldurii, a lui mare și mic, a agreabilului și a dezagreabilului, a lui da și a lui nu, etc. Este dualism, de asemenea, atunci când ne divizăm între Eu Superior și Eu Inferior și aspirăm ca Eul Superior să ne conducă în timpul meditației.

Oricine vreodată a experimentat Ființa în timpul meditației, este vindecat pentru totdeauna de pericolul de a cădea în mitomanie. Ființa, Intimul, Realul este complet diferit de ceea ce pseudo-ezoteriștii și pseudo-ocultiștii numesc Eul Superior sau Eul Divin. Experiența Realului este complet diferită,

distinctă de tot ceea ce mintea a experimentat vreodată. Experiența Realului nu poate fi comunicată nimănui, pentru că nu seamănă cu nimic din ceea ce mintea a experimentat înainte. Când cineva a experimentat Realul, înțelege atunci foarte profund, starea dezastruoasă în care se află și aspiră doar să se cunoască pe sine însuși, fără dorința de a fi mai mult decât ceea ce este.

Astăzi și acum, sărmanul animal intelectual numit în mod greșit om, mai are înăuntru doar un element util, acest element este Buddhata, Esența minții, cu care putem experimenta Ființa, Intimul, Realul. Acest prețios element este prins îmbuteliat în intelectul animal. Atunci când, în meditație interioară profundă, mintea rămâne total liniștită și în absolută tăcere în interior și în afară, nu doar la nivelul superficial, ci și în toate diferitele coridoare, straturi, zone și regiuni subconștiente, atunci Esența, elementul prețios, scapă din îmbuteliere și fuzionează cu Ființa, cu Intimul, pentru a experimenta Realul.

□ CAPITOLUL X □
ADEVĂRUL □

Mulți oameni cred în Dumnezeu și mulți oameni sunt atei, nu cred în Dumnezeu; există, de asemenea, mulți indivizi care nu sunt credincioși, nici necredincioși, aceștia din urmă încercă să se comporte bine în viață în cazul în care există Dumnezeu. Noi spunem că credința în Dumnezeu nu înseamnă să fi experimentat ceea ce este Adevărul, ceea ce se numește Dumnezeu. Noi spunem că a-l nega pe Dumnezeu nu înseamnă să fi experimentat ceea ce este Adevărul, ceea ce se numește Dumnezeu. Noi spunem că a te îndoi de existența lui Dumnezeu nu înseamnă să fi experimentat Adevărul.

Avem nevoie să experimentăm Acela, care ne poate transforma radical, Acela pe care mulți îl numesc Dumnezeu, Allah, Tao, Zen, Brahma, INRI, etc, etc.

Mintea credinciosului este îmbuteliată în credință și aceasta din urmă nu este experimentarea Aceluia care este Adevărul, Dumnezeu, Allah sau oricum doriți să-l numiți.

Mintea ateului este îmbuteliată în necredință și aceasta din urmă, de asemenea, nu este, cu atât mai mult, experimentarea Aceluia care este Adevărul, Dumnezeu, Brahma, etc.

Mintea aceluia care se îndoiește de existența lui

Dumnezeu este îmbuteliată în scepticism și acest lucru nu este Adevărul.

Ceea ce Este, acela care este Adevărul, Dumnezeu, Allah, oricum doriți să-l numiți pe Acela care nu are nume, este total distinct de credință, de negare și de scepticism. În timp ce mintea este absorbită în oricare dintre acești trei factori de ignoranță, nu se poate experimenta Acela pe care chinezii îl numesc Tao, Acela care este Divin, Acela care este Adevărul, Dumnezeu, Allah, Brahma, etc. Cel care a experimentat vreodată Acela care nu poate fi definit, pentru că dacă îl definim îl desfigurăm, Acela pe care unii îl numesc Dumnezeu, este evident că suferă o transformare radicală, totală și definitivă.

Când Pilat l-a întrebat pe Isus „Ce este adevărul?”, Isus a păstrat tăcerea. Când lui Buddha i-a fost pusă aceeași întrebare, s-a întors și s-a retras. Adevărul este incomunicabil la fel cum este incomunicabil sublimul extaz pe care-l simțim atunci când contemplăm un frumos apus de soare. Adevărul este o chestiune de experiență mistică și numai prin intermediul extazului îl putem experimenta. Toată lumea își poate da o opinie asupra Adevărului, dar Adevărul nu are nimic de-a face cu opiniile.

Adevărul nu are nimic de-a face cu gândirea, Adevărul este ceva ce putem experimenta numai în absența Ego-ului. Adevărul vine la noi ca un hoț în noapte și când ne așteptăm mai puțin; de fapt, Adevărul este ceva foarte paradoxal, cel care îl cunoaşte nu îl spune și cel care îl spune nu îl cunoaște.

Adevărul nu este ceva liniștit și static, Adevărul este necunoscutul clipă de clipă. Adevărul nu este un scop la care ar trebui să ajungem, Adevărul se găseşte ascuns în fondul fiecărei probleme a vieții de zi cu zi. Adevărul nu aparține timpului sau eternității, Adevărul este dincolo de timp și eternitate. Adevărul, Dumnezeu, Allah, Brahma sau cum doriți să-l numiți pe Acela care este Marea Realitate, este o serie de experiențe întotdeauna expansive și de fiecare dată din ce în ce mai profund semnificative.

Unele persoane au o idee despre Adevăr și alte persoane au alte idei; fiecare are propriile lui idei despre Adevăr; dar Adevărul nu are nimic de-a face cu ideile, este total distinct de toate ideile; în lume există mulți oameni care cred că dețin Adevărul fără să-l fi experimentat vreodată în viață; de obicei,

acești oameni vor să-i învețe Adevărul pe cei care l-au experimentat. Experiența Adevărului fără știința concentrării gândirii este imposibilă.

Există două tipuri de concentrare, primul tip este exclusiv și al doilea este de tip complet, total, neexclusiv.

Adevărata concentrare nu este rezultatul opțiunii, cu toate luptele sale, nici al alegerii unor gânduri sau a altor gânduri; asta e ceea ce cred, că acest gând este bun și că acela este rău, sau viceversa, asta e ce nu trebuie să gândesc despre asta și mai bine să mă gândesc la cealaltă, etc.; de fapt, acestea formează conflicte între atenție și distragere și unde sunt conflicte nu poate exista liniștea și tăcerea minții.

Noi trebuie să învățăm să medităm cu înțelepciune și așa cum se ivește în minte fiecare gând, fiecare amintire, fiecare imagine, fiecare idee, fiecare concept, etc., trebuie să ne uităm la el, să-l studiem, să extragem din fiecare gând, amintire, imagine, etc., ce e mai bun.

Când defilarea gândurilor s-a terminat, mintea rămâne în liniște și în profundă tăcere, atunci Esența minții scapă și ajunge să experimenteze Acela, care este Adevărul. Sistemul nostru de concentrare include totul și nu exclude nimic, este atenție completă, totală, integrală; sistemul nostru de concentrare este calea care ne conduce la experiența Adevărului.

▫ *CAPITOLUL XI* ▫
NIVELURILE OCULTE ALE SUBCONȘTIENTULUI ▫

Nu demult, într-o noapte de toamnă, un student gnostic i-a spus Maestrului său: „Eu nu mai sunt interesat să mă auto-realizez sau să mă perfecționez, singurul lucru care mă interesează este să lucrez pentru eliberarea proletariatului; iar pe celelalte... să le ia naiba". Și Maestrul a răspuns: „Apa și săpunul nu au făcut rău nimănui. Poți continua să lucrezi pentru proletariat, dar fă baie și folosește mult săpun". Studentul a înțeles parabola Maestrului și a păstrat atunci o tăcere respectoasă.

Există oameni care se curăță pe exterior, nu consumă carne, nu beau, nu fumează, se fălesc că sunt caști, dar noaptea au poluții. Există oameni care râvnesc să nu râvnească; aceste persoane urăsc râvna și, cu toate acestea, râvnesc să nu râvnească. Sunt multe persoanele care râvnesc virtuți, pe Ego îl încântă medaliile, onorurile, virtuțile. Sărmanii oameni cred că

râvnind virtuțile, vor obține virtuțile.

Acești oameni nu vor să înțeleagă că nu este Iubire și că numai prin înțelegerea tuturor proceselor urii în diferitele coridoare, zone și regiuni ale subconștientului se sfârşeşte ura și se naște, în formă naturală, spontană și pură ceea ce se numește Iubire, astfel apare Iubirea.

Oamenii râvnesc virtutea Altruismului, dar numai înţelegând foarte profund cum se procesează egoismul în diferitele niveluri ale subconștientului, putem anihila egoismul; odată mort egoismul, se naște în noi, fără nici un efort, prețioasa floare a altruismului.

Oamenii râvnesc virtutea prețioasă a Umilinței dar sărmanii oameni nu vor să înțeleagă că umilința este o floare foarte exotică; cu simplul fapt de a ne simți satisfăcuţi cu aceasta virtute, aceasta deja încetează să existe în noi; este necesar să înțelegem foarte profund procesul orgoliului în diferitele niveluri oculte ale subconștientului și astfel se termină orgoliul, atunci se naște în noi fără nici un efort, exotica floare a umilinței.

Oamenii râvnesc virtutea Castității, dar numai transmutând și sublimând energia sexuală și prin înțelegerea tuturor proceselor poftei trupești, a desfrâului, în toate nivelurile oculte ale subconștientului, se anihilează acest viciu oribil și se naște în noi în formă naturală și sublimă exotica floare a castității.

Oamenii râvnesc virtutea Serenității însă doar prin înțelegerea tuturor proceselor mâniei în coridoarele subconștientului minții, se naște în noi prețioasa virtute a serenității.

Oamenii râvnesc virtutea Sârguinței însă doar prin înțelegerea integrală a proceselor lenei în toate nivelurile oculte ale subconștientului, se naște în noi sârguința, după ce lenea a fost dezintegrată.

Invidia este resortul secret al acțiunii în această societate, care se vede civilizată; sunt oameni care râvnesc virtutea Fericirii pentru binele altora, însă doar înțelegând că invidia este tristețe pentru binele altora și că această tristețe se procesează în toate departamentele subconștientului minții, se dezintegrează amintita tristețe și se naște în noi bucuria pentru binele altora.

Mulți oameni râvnesc la a nu fi Lacomi, dar numai prin înțelegerea tuturor proceselor subconștiente ale lăcomiei, încetăm să mai fim lacomi.

Studenții gnostici trebuie să învețe să exploreze subconștientul prin intermediul meditației. Nu este suficient să înțelegem un defect în mod intelectual, trebuie să studiem subconștientul. De multe ori un anume defect dispare din nivelul superficial al intelectului, dar acesta continuă să existe în diferitele zone ale subconștientului minții. Este nevoie să murim clipă de clipă; pe măsură ce defectele dispar anihilate, Ego-ul dispare murind clipă de clipă. Ego-ul râvnește virtuți pentru a se întări.

Nu râvniţi virtuți! Ele se vor naște în tine după cum defectele sunt anihilate, după cum Ego-ul se dezintegrează.

Numai cu mintea în liniște și tăcută, cufundați în meditație interioară profundă putem extrage din sepulcrul memoriei subconștiente, toată putreziciunea milenară pe care o purtăm în interiorul nostru, din timpuri străvechi. Subconștientul este memoria, subconștientul este mormântul negru frumos pe dinafară, murdar în interior.

Nu este deloc plăcut să vedem mormântul negru al subconștientului cu toate oasele și putregaiul trecutului. Fiecare defect ascuns miroase urât în negrul mormânt al subconștientul, dar văzându-l, devine ușor să-l ardem și să-l reducem la cenușă, așa murim clipă de clipă. Este necesar să scoatem din mormântul memoriei toată putreziciunea subconștientă. Numai cu liniștea și tăcerea mentală putem extrage din mormântul negru subconștient tot putregaiul trecutului pentru a-l reduce la cenușă cu focul minunat al înțelegerii profunde.

Mulți studenți gnostici, când explorează subconștientul, fac greșeala de a se divide, pe ei înșiși, între intelect și subconștient, analizator și analizat, subiect și obiect, cel care percepe și percepție, eu și subconștientul meu, etc. Acest tip de divizare creează antagonisme, lupte, bătălii între ceea ce sunt eu și ceea ce este subconștientul, între intelect și subconștient; acest tip de luptă este absurdă pentru că eu și subconștientul meu sunt împreună, cu totul, „Eu”, tot „Eul” subconștient; intelectul și subconștientul sunt, în întregime, subconștient, deoarece intelectul este, de asemenea, subconștient; animalul intelectual este subconștient nouăzeci și șapte la sută iar

mașina umană, în continuare, nu și-a trezit Conștiința; de aceea este doar o mașină umană.

Când mintea este divizată în intelect și subconștient, analizator și analizat, etc., există antagonisme și lupte, și unde există antagonism și lupte nu există liniște și tăcere a minții. Numai cu liniște și tăcere mentală perfectă putem extrage din negrul mormânt mental al subconștientului tot putregaiul trecutului pentru a-l arde și a-l reduce la pulbere cu focul înțelegerii. Să nu spunem: Eul meu are mânie, lăcomie, poftă, mândrie, lene, lăcomie, etc.; este mai bine să spunem: Eu sunt mânios, lacom, etc., etc.

◻ CAPITOLUL XII ◻
MAESTRUL CHINEZ HAN SHAN ◻

A ajuns până la noi un rezumat al autobiografiei Maestrului chinez numit Han Shan pe care merită să îl comentăm pentru o mai bună înțelegere a acestui „Mesaj de Crăciun 1965-1966”.

Maestrul Han Shan, s-a născut în Chuan Chia în frumoasa regiune a Nanking din China. Mama Divină a anunțat-o printr-un vis pe o umilă femeie din această regiune că va concepe un copil și, desigur, ea a născut un copil frumos, care s-a născut pe 12 octombrie 1545; acel copil era marele Maestru Chinez numit Han Shan.

Când copilul avea câțiva ani, a fost pe punctul de a muri datorită unei boli grave, dar umila sa mama s-a rugat, plină de credință, la Mama Divină Kundalini [Guanyin] cerându-i salvarea copilului și i-a promis din toată inima că dacă copilul se va vindeca, îl va duce la mănăstire pentru a deveni călugăr. Când copilul s-a vindecat, buna sa mamă i-a înscris numele la mănăstirea Budistă a Longevității.

Copilul Han Shan, încă de la o vârstă fragedă, s-a dovedit a fi cu adevărat un Maestru; după moartea unui unchi și a nașterii unui copil de către o mătușă, Han Shan s-a preocupat intens de studiul Misterelor Vieții și ale Morții. Mama lui Han Shan a fost cu adevărat severă cu acest copil, într-o anume ocazie i-a spus: „Trebuie să depășesc în el natura sa prea delicată, astfel încât să poată studia cum trebuie”.

La vârsta potrivită, copilul a intrat la mânăstire și s-a convertit într-un adevărat devot al lui Kwanyin, Mama Divină. Cu o anumită ocazie, a recitat în fața mamei sale chineze întreaga

Sutră a Bodhisattva Kwanyin și, bineînțeles, draga sa mama s-a umplut de admirație. Tradiția spune că atunci când Maestrul Ta Chou Chao [Da Zhou Zhao] a văzut acest frumos copil, a exclamat plin de bucurie: „Acest copil va ajunge să fie un Maestru al oamenilor și al cerurilor”. Când acest Maestru l-a întrebat pe copil ce vrea să devină, un înalt funcționar public sau un Buddha, băiatul a răspuns cu deplină încredere: „Vreau să fiu un Buddha”.

Ca tânăr, Han Shan s-a simțit profund preocupat de urmărirea carierei ezoterice. După ce a citit viața marelui Maestrul chinez Chung Feng [Zhong Feng], s-a dedicat vieții spirituale. Tradiția spune că, Amitabha Buddha împreună cu Bodhisattva Kwanyin și Ta Shih [Mahasthamaprapta (Dashizhi)] i-au apărut în lumile interne; nu încape nici o îndoială că toate acestea au fost hotărâtoare pentru ca Han Shan să se dedice pe deplin vieții ezoterice.

Han Shan a adoptat numele de Ching Yin după audierea unei minunate prelegeri asupra celor zece porți misterioase. Atunci când Yin Ching ajuns la vârsta de douăzeci de ani, Maestrul mânăstirii, marele său Maestru, a murit, dar înainte de a muri el i-a chemat pe toți călugării săi și le-a spus: „Am optzeci și trei ani și, în curând eu trebuie să părăsesc această lume. Am în prezent, optzeci de ucenici, dar discipolul care va continua munca mea este Han Shan (Ching Yin). După moartea mea, va trebui să respectați cuvântul său, fără să țineți cont de vârsta lui”. Acesta a fost modul în care Maestrul chinez Han Shan a început în această lume marea sa opera.

Când el a studiat cartea lui Shao Lung [Zhao Lun] și a făcut corectura probelor, a rămas iluminat la citirea unei fraze a unui Brahman, care s-a întors la casa sa [după mult timp] foarte bătrân și vecinii exclamau: „Uite, omul de atunci încă există”. La care bătrânul Brahman a răspuns: „Oh, nu. Pare că sunt un bătrân dar în realitate nu sunt”. Han Shan citind acestea, a spus: „Doar aparențele se schimbă. În realitate dharma nu are nici început și nici sfârșit”. Cât de adevărat este acest lucru, cât de adevărat!

Maestrul Fa Kuang, a fost cel care l-a instruit profund pe Han Shan asupra tehnicii științifice de meditație; l-a învățat atât disocierea de minte, subconștient și percepții senzoriale, precum și cum să te menții în timpul meditației departe de

dualitățile căilor de cunoaștere sacre și profane.

Asocierile minții pentru a forma fraze, amintiri, imagini, idei, dorințe, etc., constituie cauza fundamentală a pălăvrăgelii mentale neîncetate și întregii bătălii a antitezelor. Dacă, bazat pe înţelegere obținem disocierea mentală – dacă, bazat pe înțelegere obținem disocierea de toate amintirile subconștiente – dacă, bazat pe înțelegere obținem eliminarea elementelor subiective ale percepțiilor noastre, atunci este clar că mintea rămâne liniștită și în tăcere, nu numai la nivelul superficial, dar, de asemenea, în nivelurile mai profunde ale subconștientului.

Han Shan a obținut liniștea și tăcerea minții, a devenit în fapt, un iluminat Maestru de Perfecțiune. Vechii înțelepți spuneau: *„Dacă nu permiți timp de treizeci de ani ca mintea ta să se tulbure la auzul sunetului apei care curge, vei obține curând înțelegerea miraculoasă a lui Avalokitesvara”.* Han Shan a devenit un atlet al meditației interne și nimic nu îl putea perturba; masa lui constă din cereale, legume și orez, în cantitate suficientă pentru a trăi. Han Shan a devenit un adevărat atlet al liniștii și tăcerii minții și este clar că a ajuns la iluminare.

Rezultatul sau consecința iluminării sunt puterile pe care mulți le râvnesc, dar care, atunci când am ajuns la iluminare, ajung la mistic fără necesitatea de a le râvni. Când într-o zi, după ce și-a mâncat fiertura de orez, legume, etc., Han Shan a mers la o plimbare, deodată s-a oprit, surprins de faptul că nu avea nici trup nici minte, atunci a văzut doar un Tot Iluminat, Omniprezent, Perfect, Lucid și Seren. De atunci toate puterile de Clarvedere pozitivă, Claraudiție formidabilă, Telepatie, Intuiție regală, etc., s-au trezit complet în Han Shan prin liniștea și tăcerea minții și ca un rezultat al iluminării. Han Shan a compus acest prețios poem transcris de către Chan Chen Chi:

„Când perfecta seninătate domnește, se obține adevărata iluminare, Ca reflecția serenă ce include tot spaţiul, mă pot întoarce să privesc lumea ce este formată din vise și doar vise.

Astăzi înțeleg adevărul și dreptatea din învățăturile lui Buddha!”

[În perfectă nemișcare, lumina strălucitoare, pătrunzând totul, învăluie Marele Vid.

Lucrurile lumești, privite îndeaproape, sunt ca iluzii într-un vis.

Astăzi înțeleg adevărul și dreptatea din învățăturile lui Buddha!]

Bazându-se pe multă meditație intimă și cu supremă liniște și tăcere a minții, Han Shan obținu trezirea Buddhatei, adică Esența, Conștiința.

În timpul orelor de somn, Han Shan a încetat să viseze și trăia în lumile superioare pe deplin trezit; la întoarcerea în corpul fizic după trezirea din somn, aducea în creierul său fizic toate amintirile experiențelor sale din lumile superioare; tot ceea ce el a realizat, a obținut pe baza liniștii și tăcerii mentale.

Într-o noapte, în timp ce corpul său fizic dormea, Han Shan a intrat în templul Marii Înțelepciuni, Maeștrii Chin Yan [Qing Liang] și Miao Feng, în trupurile lor astrale l-au primit cu imensă bucurie. În acest templu a primit Han Shan învățătura cea mai prețioasă despre intrarea în Dharmadhatu, pentru că aceștia cunoșteau ce sunt în profunzime legile Evoluției sau a progresului și Involuției sau regresului.

De asemenea, Han Shan a înțeles că există lumi Buddhice care se penetrează și se întrepătrund reciproc fără a se confunda și unde excelența și conștiinciozitatea sunt fundamentale în aceste tărâmuri. El a înțeles că ceea ce în noi face discriminarea este subconștientul și ceea ce nu discriminează este înțelepciunea; de asemenea, a înțeles că puritatea sau impuritatea depind în întregime de mintea noastră.

Han Shan a ajuns în corp astral în templul lui Maitreya Bodhisattva și aici a deschis și a citit un sul care spunea: „Ceea ce în noi discriminează este subconștientul; ceea ce nu face nici o discriminare este înțelepciunea. Dacă te bazezi pe subconștient te va corupe; dacă te bazezi pe înţelepciune vei obține puritate. De la corupție provin viața și moartea. Dacă cineva atinge puritatea, nu va avea nevoie de Buddha”.

Când Han Shan s-a întors acasă, după mulți ani de absență, vecinii au întrebat-o pe mama lui: „De unde vine acesta? A venit cu barca sau pe uscat?”. Mama a răspuns: „El vine la noi din vid”. Han Shan, cu siguranță, a venit din Vidul Iluminator. Astfel este scris și Chang Chen Chi așa ne povestește.

După mari practici, liniștea și tăcerea absolută a minții provoacă ruptura sacului, intrarea noastră în Vidul Iluminator.

Atunci intrăm în extaz, deoarece conștiința noastră se trezește.

◻ *SALUTURI FINALE* ◻

Aduc cu imensă iubire salutul meu fierbinte de Crăciun și de Anul Nou 1965-1966 fraților gnostici din întreaga lume. Este necesar ca voi toți, frații mei, să înțelegeți ceea ce vă aducem în a doua parte a Mesajului nostru.

Studiați, dragii mei, practicați meditația în toate lumisialele și de asemenea, individual. Lumisialele gnostice trebuie să devină centre de meditație; practicați, dragii mei, rugați-vă, transmutați secrețiile voastre sexuale în lumină și foc, dizolvați Ego-ul, luptați neobosiți pentru a deschide pretutindeni mai multe lumisiale.

Ați stabilit un regulament pentru ele, dar în acest regulament trebuie să fie inclusă cel puțin o oră de meditație în grup, amintiți-vă că meditația în grup formează un vortex magnetic formidabil care are puterea de a atrage asupra voastră, din emanația cosmică, anumite tipuri divine de forțe foarte necesare. Fiecare lumisial trebuie să fie un centru de meditație, înmulţiţi pretutindeni lumisialele pentru binele Marii Opere a Tatălui. Este urgent ca toate lumisialele să aibă misionarii lor și ca aceștia să lucreze cu mare intensitate pentru a deschide peste tot mai multe și mai mult lumisiale.

Aș dori ca fiecare dintre voi, după ce a studiat acest Mesaj de Crăciun, să scrieți un comentariu și să mi-l trimiteți. De asemenea, dacă cineva nu înțelege bine, să-mi scrie, să mă întrebe și cu mare plăcere îi voi răspunde dând explicații, pentru că aceasta este datoria mea, aceasta este munca mea, pentru aceasta sunt în mijlocul vostru; nici o scrisoare nu va rămâne fără răspuns, repet: Mă bucur să primesc scrisorile voastre.

Dragii mei, primiți salutul meu gnostic: Pace Inverențială!

Fie ca Steaua din Bethleem să strălucească pe calea voastră. Vă doresc din toată inima Crăciun fericit și un An Nou Fericit.

Samael Aun Weor